

UNDERDÅNIGT BETÄNKANDE

ANGÅENDE

ORGANISATION AF SJÖFÖRSVARETS MILITÄRPERSONAL,
ÖFNINGARNES ORDNANDE

M. M.

AFGIFVET AF

DE TILL I NÅDER UTSEDDE KOMITERADE.

STOCKHOLM, 1872.

P. A. NORSTEDT & SÖNER
KONGL. BOKTRYCKARE.

Rättelser:

Sid. 5, öfverst å sidan bör stå: med afseende å *officerspersonalen*

» 8, 27 raden står:	menniskor	bör vara:	menniska
» 10, 1	» » Eder	» »	Eders
» 11, 28	» » bör avara	» »	böra vara
» » 39	» » officersperspersonal	» »	officerspersonal
» 15, 37	» » ställdt	» »	ställdt
» 23, 17	» » förändring	» »	förändring
» 27, 5	» » årliga	» »	årliga
» 34, 28	» » kunna	» »	kunna
» 59, 2	» » uuder	» »	under
» » 4	» » mililär	» »	militär

Stormäktigste Allernådigste Konung!

Sedan anmältdt blifvit att de pågående arbetena för uppgörande af förslag till ordnande af Styrelsen och Förvaltningen vid sjövapnets stationer numera så långt framskridit, att antalet af den för stationstjenstgöringen erforderliga militärpersonal kunde med någon tillförlitlighet bedömas, har Eders Kongl. Maj:t, under förklaran att tiden sålunda vore inne, att till handläggning företaga den synnerligt viktiga frågan om lämpligaste organisationen af sjöförsvarets militärpersonal, och i sammanhang dermed uppgörande af plan till fortgående öfningar för densamma, den 18 sistlidne Augusti funnit för godt anbefalla tillsättandet af en komité för behandling af dessa

Bet. ang. organisat. af sjöf. militär-personal m. m.

ännen, samt genom nådig generalorder af den 2 Oktober förordnat undertecknade att vara ordförande och ledamöter i denna komité.

Då komitén den 1 November, på grund af samma nådiga generalorder, här i Stockholm sammanträdde, hade det behagat Eders Kongl. Maj:t att utfärda härhos i afskrift bifogade instruktion (se Bil. I.), föreläggande komitén besvarandet af följande spörsmål:

- "I. Huru bör, enligt komiterades tanke, sjövapnets militärpersonal organiseras, för att, med hänsyn till landets tillgångar och öfriga våra förhållanden, bäst motsvara sitt ändamål, hvarvid bör tagas under ompröfning, huruvida nämnda mål icke bäst må kunna vinnas genom en förening af sjövapnets båda kårer: Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårdsartilleriet?"
- "II. Huru stor bemanning, särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid*, anses erfordras och kunna påräknas
- a) till sjövapnets fartyg,
 - b) till minväsendet,
 - c) till militärtjänst å stationerna,
- "och i hvilken mån bör denna bemanning utgöras af:
- a) matroser och jungmän,
 - b) kanonierer,
 - c) båtsmän,
 - d) sjöbeväring och förhyrde?"

"III. Huru stor befälspersonal, särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid*, anses erfordras och kunna påräknas

 - a) huru många officerare,
 - b) huru många underofficerare,

"och i sammanhang härmed

 - c) huru många maskinister?"

"IV. Huru skola personalens undervisning och öfningar ordnas, såsom:

 - a) rekrytbildningen,
 - b) korporalsskolor,
 - c) underofficersskolor,
 - d) årliga öfningar och sjötåg?"

"V. Kunna båtsmän lämpligen helt och hållet undvaras vid de i fredstid förekommande varfsarbetena? Om ej, i hvad mån kan behovet af deras användande inskränkas, och hvilket är det antal, som under olika tider af året anses oundgängligen böra vara att påräkna, under antagande att varfvena erhålla ungefär samma arbetsförmåga, som de nu ega?"

"VI. Huru stort antal båtsmän anses således fortfarande erforderligt för sjövapnet och hvardera af dess stationer, huru bör båtsmansuppfordringen lämpligast ordnas, och huru bör kompanibefälet vara organiseradt på rotarne?"

Enär någon fast och för en längre framtid afsedd plan för sjökrigsmaterielen under nu timande hastiga växlingar svårligen för närvarande kunde uppgöras, stode det derjemte komitén fritt att, i afseende på den blifvande materielen, göra de förutsättningar, som må anses sannolika och derjemte oundgängliga såsom utgångspunkt för de ofvan framställda frågornas utredande och besvarande.

Dessa spörsmål har komitén tagit under allvarlig ompröfning, dervid äfven, till beredande af nödiga upplysningar, yttranden och förslager blifvit erhållna, så väl från Kongl. Förvaltningen af sjöärenderna och stationsbefälhafvarena i Carlskrona och Stockholm samt chefen för Marin-ingeniör-départementet vid Stockholms station, som ock från den ständiga Minkomitén, och går komitén nu, i anledning af hvad sålunda förekommit, att underdånigst afgifva svar å frågorna i den ordning de i den nådiga instruktionen förekomma, med särskildta motiver vid hvarje svar, der sådana hafva ansetts erforderliga.

I.

Fråga.

Huru bör enligt komiterades tanke sjövapnets militärpersonal organiseras, för att, med hänsyn till landets tillgångar och öfriga våra förhållanden, bäst motsvara sitt ändamål, hvarvid bör tagas under ompröfning, huruvida nämnda mål icke bäst må kunna vinnas genom en förening af sjövapnets båda kårer: Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårds-Artilleriet?

svar grundade sig, neml. nödvändigheten att ega och möjligheten att anskaffa och underhålla två särskilda vapen, ett för öppna sjön passande örlogsvapen, och ett för skärgårdarne och inlandsfarvattnena lämpadt flytande artilleri, af helt olika beskaffenhet emot hvad behovet kräfver i andra länder, kunna numera icke sägas vara obestridda. Tvärtom synes öfvertygelsen om omöjligheten för Sverige att under nu rådande förhållanden kunna åstadkomma ett för öppna sjön passande örlogsvapen, hafva blifvit allmän, och tankarne äro nu mindre än tillföre delade om nödvändigheten att vid sjöförsvarets ordnande uppställa såsom hufvudändamål: egna kusters försvar. Men, om tanken på att i öppna sjön bjuda drabbning åt en samlad fiendtlig stridsstyrka sålunda icke kan, och därför icke heller bör, af oss näras, får detta dock icke hindra, att vi, i betraktande af de af naturen åt de förenade rikena förlänade gränserna, upprätta och vidmakthålla en sjökrigsmakt, förmedelst hvilken vi må kunna, i förening med landets öfriga stridskrafter, försvara de viktigaste delarna af kusten och inloppen till de viktigaste hamnarna, om än icke förhindra en fiendtlig armés landstigning på Sveriges kust, i ändamål att der fatta fast fot, dock i möjligaste måtto försvåra en dylik landstigning, samt, om den skett, oroa och försvåra fiendens kommunikationer med eget land, och å våra insjöar och inlandsfarvatten understödja egen och motverka en fiendtlig armés framträngande.

Enär någon fast och för en längre framtid afsedd plan för sjökrigsmaterielen svårigen för närvarande kunde uppgöras, har det icke blifvit förelagdt denna komité, att, i afseende på vår blifvande materiel, i vidare mån yttra sig, än att komitén finge göra sådana förutsättningar härutinnan, som ansåges sannolika, och derjemte oundgängliga såsom utgångspunkt för utredande och besvarande af de komiténs förelagda frågorna.

Komitén har därför, utan att förorda någon viss slags materiel af en eller annan beskaffenhet, antagit möjligheten af flera modifikationer i nuvarande fartygcenter. Men då hufvudegenskaperna hos de fartyg, hvilka för kustförsvaret erfordras, enligt komiterades tanke, måste vara, att ega ett tillräckligen kraftfullt, och, så vidt möjligt är, väl skyddadt artilleri, jemte förmåga att med lätthet kunna röra sig i våra skärgårdar, samt, för en del af dem, att jemväl med skyndsamhet kunna förflyttas från ena delen af kusten till den andra, och då en dylik rörelseförmåga, enligt hvad erfarenheten gifvit vid handen, icke

Svar.

Komitén anser:

med afseende å *sjövapnet i sin helhet*:

1. att sjöförsvarets nuvarande båda vapen Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårds-Artilleriet böra betraktas såsom ett vapen, och att detta vapen bör benämnas: Kongl. Flottan;

1. De förutsättningar hvarpå den år 1866 verkställda ombildning af Sveriges sjöför-

2. att officerspersonalen vid Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårds-Artilleriets nuvarande båda kårer bör sammanslås till en kår under benämning: Kongl. Flottans Officerskår;

kan vinnas utan medelst ångkraftens användande såsom framdrifningsmedel, så anser komitén att, vare sig fartygen blifva pansarklädda eller icke, och sålunda af något större eller något mindre dimensioner, och vare sig att några komma att ega en större och några en mindre hastighet, skötandet af deras artilleri och handhafvandet af sjelfva fartygen dock erfordra väsendtligen samma egenskaper hos befäl och besättningar på såväl ena som andra slaget, samt att sjömannainsigter och vana äro lika nödvändiga för befarandet af de våra egna kuster omgifvande haf, som för beseglandet af andra farvatten.

Det sjömanskap och omdöme samt den rådighet, hvilka sålunda, enligt komiténs tanke, äro lika nödvändiga för det Svenska sjövapnets befäl och manskap att ega, som det måste antagas att dessa egenskaper egas af den fiende, mot hvilken vi må kunna komma att uppträda, inhemtas väl förnämligast genom en längre tids tjänstgöring på sjögående fartyg, och derföre erfordras också fortfarande såsom hitintills en fartygscert, hvarå jemte ångkraften äfven hufvudsakligast segelkraften kan tillgodogöras.

Dessa fartyg hafva dessutom under freden ett ganska viktigt ändamål att uppfylla, det nemligen, att på aflägsnare farvatten upprätthålla Svenska flaggans anseende, och att hos främmande folk bevaka våra handelsintressen. I den mån det blifver möjligt att åt fartygen af denna obepausrade cert gifva öfverlägsen hastighet och kraftigt artilleri, kunna de ock blifva lämpliga att under krig skada en fiende genom oroandet af dess transporter och uppbringandet af dess handelsfartyg; men komitén anser dock att hvarken deras antal kau blifva så stort, ej heller att de egenskaper, hvilka erfordras hos befäl och besättningar å dem, äro så skiljaktige, från egenskaperna hos den personal, som är afsedd för de egentliga stridsfartygen, att de kunna betraktas såsom ett särskildt vapen, hvilket erfordrar sin särskilda personal. Att uppdraga en gränslinie emellan operationsfälten för den ena eller andra fartygscerten, hvaraf sjövapnet kan komma att bestå, synes komitén icke heller vara möjligt, utan antager komitén sannolikast, att all den sjökrigsmateriel vi kunna mäktat anskaffa och underhålla, kommer att vid ett inträffande krig sammandragas och användas under ett gemensamt öfverbefäl.

De öfningar, hvilka under freden äro af nöden, böra derföre omfatta ej allenast grundläggandet af de sjömannainsigter hos personalen i sin helhet, hvilka äro oundgängliga för dess stridsduglighet, utan ock utbildandet, speciellt hos befäl och underbefäl, af en vidsträckt kännedom om våra kuster och de viktigaste positionerna inom skärgårdarna samt om inloppen till de viktigaste hamnarna.

2. Då sålunda Sveriges sjövapen, med hänsyn till landets tillgångar och öfriga våra förhållanden, måste betraktas såsom ett vapen, och då tjänstbarhetens vidmakthållande hos ett vapens officerspersonal organiserad på en kår, torde vara lättare än om samma personal är delad på två skiljda kårer med vardera sin tur och befodringsrätt, enär avancementet inom den större kåren, enligt hvad all erfarenhet gifvit vid handen, är jemnare och lättare än inom två mindre, samt dessutom vid inträffande vakanser inom de högre graderna, äfvensom vid besättandet af de mera maktpåliggande befattningarna inom vapnet, valet är lättare inom en kår än inom tvenne hvarandra åtskiljda kårer, från hvilka förflyttningar än

3. att såväl antalet som benämningen af graderna i den nya Kongl. Flottans officerskår böra blifva hvad de äro vid den nuvarande Kongl. Flottan;
4. att antalet officerare inom hvarje grad bör blifva det antal, som uppstår genom en sammanslagning af Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårds-Artilleriets officerskårer grad för grad, såsom de i Kongl. Brevet af den 10 Juli 1866 finnas bestämda;

från den ena än från den andra kunna behöfva tillgripas för att på ett fullt tillfredsställande sätt fylla vakanserna, hvilka förflyttningar alltid måste förorsaka ovilja kårerna emellan, och derföre också blifva för krigstuktens vidmakthållande skadliga; och då sålunda, enligt komiténs tanke, några grundade skäl för sjövapnets officerspersonals fördelning i två särskilda kårer numera icke förefinnas, anser komitén att sjövapnets officerspersonal bör, för att med hänsyn till landets tillgångar och våra öfriga förhållanden bäst motsvara sitt ändamål, organiseras på en kår sålunda att de nuvarande båda kårerna: Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårds-Artilleriet, förenas.

3. Då antalet grader vid nuvarande Kongl. Flottan torde vara hvad tjensten ombord fordrar, och gradbenämningarna vid Kongl. Flottan synas vara lämpligare för ett sjövapen än de vid Kongl. Skärgårds-Artilleriet, har komitén ansett sig böra förorda upptagandet af de förra.
4. Då flera förutsättningar om en blifvande sjökrigsmateriel inom komitén blifvit lagda till grund för beräkningen af befälsbehovet vid sjövapnet (se Tab. 1, 3, 4, 5,) deribland äfven den, som af chefen för sjöförsvarsdepartementet i anförande till statsrådsprotokollet af den 9 Januari 1871 (se Tab. 3) blifvit omförmäld, såsom enligt hans åsigt nödig till försvaret endast af Stockholms skärgård och två eller tre andra vigtiga punkter å vår kust; men hvarje förutsättning i detta afseende haft till resultat att någon minskning i officerspersonalen icke kan ega rum, äfven om sannolik tillgång från en reservstat tages med i beräkningen, och då en möjlig öfvergång från bepansrad till obepansrad materiel skulle erfordra än ytterligare tillökning, så tror sig komitén icke kunna förorda någon minskning i det antal officerare som å Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårdsartilleriets nuvarande stater äro upptagna.

Då derjemte komitén anser att den proportion som förefinnes emellan Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårds-Artilleriets grader är lämplig och en sammanslagning af de båda kårerna lättast och med minsta orättvisa emot de särskilda individerna låter sig göra, derigenom att hvarje grad vid den ena kåren likasom inskjutes uti motsvarande grad vid den andra, lemnande åt hvarje individ den tur i förhållande till de nya gradkamraterna, som han vid sammanslagnings-tillfället eger, och komitén äfven ansett antalet grader, i den sammanslagna kåren, böra vara hvad det f. n. är vid de två kårerna (3), så anser komitén, att en sammanslagen kår, med den benämning af graderna som ofvan förordats (3), bör bestå utaf:

2	Amiraler,			
5	Kommendörer,			
10	Kommendörkapteners af 1:a klassen	derutaf	2	tillsvidare vakanta,
21	Kommendörkapteners af 2:a klassen	»	5	»
51	Kaptener	»	8	»
50	Löjtnanter	»	7	» och
33	Underlöjtnanter	»	7	»

S:a 172 Officerare

derutaf 29 tillsvidare vakanta.

5. att lönerna för den nya Kongl. Flottans olika grader böra bestämmas till de belopp, som i nu gällande stat äro uppförda för de motsvarande graderna vid Kongl. Skärgårds-Artilleriet;
6. att två tredjedelar af lönen böra anses såsom fast lön och en tredjedel såsom tjänstgöringspenningar; att så väl lön som tjänstgöringspenningar må bibehållas under tjänstledighet: för utöfvande af riksdagsmannakall eller befattning såsom af riksdagen vald revisor; för inhemtande af undervisning vid något af statens läroverk; för tjänstgöring på främmande vänskapliga nationers örlogsfartyg, antingen stipendium erhålles eller icke; under semester, samt under sjukdom eller tjänstledighet för helsans vårdande, som af vederbörligt läkarebevis intygas; men att tjänstgöringspenningarna vid all annan tjänstledighet, som varar utöfver en månad, böra indragas med månaden näst efter den hvori tjänstledigheten tagit sin början;

5. Vid behandlingen af denna fråga hafva komiterade icke kunnat lemna ur sigte önskvärdheten af, att alla individerna, inom samma löneklass, vid en sammanslagen kår, måtte så snart som möjligt efter en verkställd sammanslagning, erhålla lika löner; men vid det förhållande att Kongl. Skärgårds-Artilleriets officerare inom öfverste- och majors-graderna åtnjuta högre löner än Kongl. Flottans officerare inom motsvarande grader, äfvensom att alla inom kaptens-, löjtnants- och underlöjtnants-graderna vid Kongl. Skärgårds-Artilleriet innehafva de högre lönebelopp, hvilka inom hvar och en af dessa grader vid Flottan åtnjutas endast af ett mindre antal, under det att de öfriga inom graderna erhålla lägre lönebelopp, och då innehafvare icke kunna frångå den lön hvarå de ega fullmakt, och sålunda det ofvannämnda målet icke lämpligen kan vinnas på annat sätt än att lönerna för de officerare hvilka komma från Kongl. Flottan förhöjas till det belopp, som Kongl. Skärgårds-Artilleriets officerare inom samma grad nu åtnjuta, enär å andra sidan en succesiv nedsättning af lönebeloppen, för de officerare, hvilka nu tillhöra Kongl. Skärgårds-Artilleriet, till likhet med nuvarande lönebeloppen vid Kongl. Flottan, verkställbar endast i mån af framdeles skeende befordringar till högre grader inom den nya kåren, skulle till en aflägsen framtid uppskjuta möjligheten af en normal stats tillämpning, samt, då under förutsättning, att de poster, hvilka tid efter annan tillagts aflöningsanslaget under 5:te hufvudtiteln för ett hastigare genomförande af den 1866 vidtagna reorganisation af sjöförsvarets officers- och underofficers-personal, fortfarande få kvarstå, äfven sedan afgang på Kongl. Maj:ts Flottas Nya reservstat och Indragningstaten eljest skulle göra dem för ändamålet obehöfliga, aflöningsanslaget framdeles lemna tillgång till, såväl den härtill erforderliga lönefyllnadssumman, beräknad till 20,500 Rdr Rmt (se Tab. 9), som enligt framdeles öfverräknade behof till en motsvarande lönefyllnad för den nya Kongl. Flottans underofficersstater (se Tab. 9) och en för den nya kårens hållande i sjötjenstdugligt skick erforderlig permanent reservstat (9), så anser komitén att lönerna vid den nya kåren böra bestämmas till hvad Kongl. Skärgårds-Artilleriets nu äro.
6. Komiterade hafva ansett några förändringar i de för tjänstgöringspenningarnas indragande gällande stadganden vara önskvärda och af denna anledning intagit här förekommande betämmelser, hvilka synas komitén lämpliga.

7. att, jemte bibehållande i öfrigt af vid nuvarande Kongl. Flottan gällande befordringslagar, all befordran till och med kapstensgraden vid den nya kåren bör ske i tur, derest icke chefen för flottan, efter vederbörande stationsbefälhafvares hörande, finner giltiga skäl tillstyrka Kongl. Maj:t att annorlunda förfara; och böra således föreskrifterna i Kongl. brefvet af den 10 Juli 1866, att vid befordran till kapten bland tre uppflyttningar två städse skola ske i tur, men vid den tredje närmast efter dessa följande afseende uteslutande fästas å ådagalagd skicklighet, och att innan befordran till löjtnant får ske, repetitionsexamen skall försiggå, upphöra att vara gällande;
8. att den nya Kongl. Flottans hela officerspersonal bör tillhöra Stockholms station, och att det antal officerare, som enligt vederbörande stationsbefälhafvares förslag är till tjänstgöring å Carlskrona station behöfligt, bör dit placeras;
-
7. Enligt föreskrifterna i Kongl. brefvet af d. 10 Juli 1866 skall, vid befordran från löjtnant till kapten bland tre uppflyttningar, två städse ske enligt tur, men vid den tredje, närmast efter dessa följande, afseende fästas uteslutande på ådagalagd skicklighet, samt, för att kunna befordras till löjtnant, godkänd repetitionsexamen, förnämligast uti den en officer tillkommande praktiska utöfningen af artilleri, navigation etc. etc., vara undergången, inför behörig examensförrättning.
- Systemålet med den förra föreskriften torde vara att åstadkomma en möjlighet att utom tur hastigare draga fram yngre förmågor. Men då Kongl. Maj:t eger det medel i sin hand att medelst befordran till regements-officer utmärka jemväl den yngre officer, hvilken under fredstid kunde hafva ådagalagt så ovanlig förmåga, att han af en sådan utmärkelse kunde anses värdig; och då den ifrågavarande föreskriften, praktiskt tillämpad, lätt kan leda derhän, att i stället för att fråga sig huruvida någon framstående person finnes som bör befordras framför alla andra, frågan i stället blir den: skall den som är i tur förbigås? hvilket åter leder till att hvarje tredje officers i löjtnantsgraden såväl offentliga som enskilda människor underkastas en granskning, som de, hvilka stå emellan, helt och hållet undslippa, så anse komiterade detta förhållande böra upphöra, såsom icke nyttigt för kårandan, desto mera som Kongl. Maj:ts vid befordran för förtjenster under krig icke heller inom subalterngraderna är bunden af någon anciennitet. — Hvad åter den föreskrifna repetitions-examen beträffar, anse komiterade kurserna vid Kongl. sjökrigsskolan, såväl de praktiska som de teoretiska, numera vara så skärpta, att en sådan repetitions-examen icke torde vara behöflig.
8. En följd af den yttrade åsigten att Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårds-Artilleriets nuvarande båda kårer böra sammanslås till en kår, är, ifrågasättandet, huruvida någon rubbning bör ega rum i afseende å officerspersonalens placering å sjöförsvarets båda stationer, lydande, såsom nu är förhållandet, under hvardera stationens befälhafvare. En förändrad organisation skulle man kunna tänka sig på så sätt utförd, att hela officerspersonalen förlades till hufvudstaden, antingen direkte under chefen för sjöförsvars-departementet såsom *ensam* chef eller ock under en, inför chefen för sjöförsvars-departementet ansvarig, *särskild* chef med rättighet för befälhafvaren å hvardera stationen att hos chefen för personalen an-

9. att, efterhand som medel, hvilka redan finnas uppförda å 5:e hufvudtitelns aflöningsanslag, dertill komma att lemna tillgång, en ny reservstat, under benämning Kongl. Flottans permanenta reservstat, bör upprättas, och att officerare vid den nya Kongl. Flottan dit må, då Kongl. Maj:t pröfvar sådant för tjensten nyttigt, kunna öfverflyttas;

måla behovet af officerare vid vissa tider och för särskildta behof, till tjenstgöring på stationerna. En sådan organisation skulle ega åtskilliga fördelar, såsom: att hela personalen blefve lydande direkte under en chef; lättheten att utan rubbning i bestående förhållanden kunna, derest det befunes nyttigt att vid något tillfälle inrätta någon ny sjöförsvarets station eller depôt, dit kommandera officerare; den större möjligheten för vapnet att i afseende å tidsförhållandena göra sin åsigt hörd, och väcka nationens intresse för denna del af försvaret, m. m. Men vid densamma finnes äfven betänkligheter förenade. Stationerna skulle komma att förvandlas till något underordnad mot hvad de nu äro, och betraktas mera uteslutande såsom varfsanläggningar. Carlskrona station är dock en militärisk post som fordrar en öfverkommendant, hvilken bör ega tillgång på ett fullt tillräckligt antal officerare, derest han skall kunna hållas ansvarig för sin post. En annan direkt chef än stationsbefälhafvarne skulle icke kunna lika fullständigt bedöma behöfligheten af befäl vid stationstjenstgöringen, och icke heller bära ansvaret för personalens duglighet, såsom de. Äfven med afseende å krigstukten är officerspersonalens ställande under stationsbefälhafvarne att föredraga; de ega mera tillfälle att se underlydande officerare än en särskild personalchef, som kom att bo i Stockholm, och det ansvar de äro iklädda, hvilket icke känner några andra band än lagens, är en borgen för disciplinens upprätthållande.

Då således komiterade äro af den mening, att stationsbefälhafvarne böra bibehållas såsom chefer hvardera för den officerspersonal, som kommer att tjenstgöra på den station för hvilken han eger ansvaret, finnes svärligen något annat sätt att vinna de fördelar, som i andra afseenden voro förenade med hela personalens förläggande till Stockholm under en särskild chef, än att hela den till stationstjenstgöringen i Carlskrona icke behöfliga delen af officerspersonalen får tillhöra Stockholms station, hvilken organisation komitén desto hellre biträder, som den icke bör påkalla annan förändring i redan gällande föreskrifter, än möjligen med afseende å traktamentsersättning vid kommendering utom stationen.

9. Ett af de första villkoren, för att ett efter landets tillgångar och öfriga våra förhållanden afpassadt sjöförsvaret skall kunna uppfylla sin bestämmelse, är, att den del af personalen som i första hand är afsedd till materielens handhavande, kan hållas fullt tjenstbar. För att underlätta detta villkors uppfyllande bör sagde personal vara afpassad efter vapnets verkliga behof, och hvarje individ, som, till följe af hvad omständigheter som helst, icke längre är fullt lämplig för den aktiva sjötjensten, bör, på det att det dyrbara öfningsanslaget icke må, emot sitt ändamål, förspillas, lemna sin plats i kåren, för att, ersatt med tjenligare krafter, kåren skall kunna hållas fullt effektiv. Men så länge obligatoriskt afskedstagande vid någon viss ålder icke finnes i lag bestämd, hvarförutan individer vid en aktiv kår kunna kvarstå till och med långt bortom uppnådd pensionsålder, kan detta mål icke vinnas utan att tillfälle beredes för den individ som tillfölje af ålder eller andra omständigheter icke längre är fullt lämplig för tjensten till sjös, att öfverflyttas till särskild reservstat.

10. att den summa som för en sådan permanent reservstat kan af Eder Kongl. Maj:t disponeras, efter Eders Kongl. Maj:ts godtfinnande bör fördelas emellan officers- och underofficers-kårerna;
11. att, äfven i den händelse Eders Kongl. Maj:t icke skulle finna för godt i nåder gilla komiterades förslag rörande en sammanslagning af Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårds-Artilleriet, en permanent reservstat icke destomindre måtte upprättas;

En sådan öfverflyttning står äfven i full öfverensstämmelse med principen för arbetets fördelning, ty så länge sjöförsvaret för stationstjensten samt till mindre viktiga befälsplatser å en del fartyg i händelse af krig m. m. erfordrar befäl och underbefäl, hos hvilket en del af den kraft och specialinsigt i vapnets olika skickligheter, som äro nödvändiga för den aktiva tjensten, kan undvaras, är det såväl till det allmännas som vapnets fördel att öfverflyttning till en särskild kår kan ske. Hittills hafva reservstater tid efter annan måst anlitas, men dessa, åtminstone hvad den senaste beträffar, hafva egt endast tillfällig natur och derföre äfven blott för tillfället afhjelpt ett behof, som, i saknad af en sådan, måste blifva allt större ju äldre en kår blir. För att nu göra denna med en reservstat afsedda nytta mera jemn, och, enligt hvad komiterade anse, för staten mindre betungande, har komitén ansett sig böra förorda upprättandet af en permanent reservstat, dit såväl befäl som underbefäl må kunna öfverflyttas, då sådant prövas vara för tjensten nyttigt; men ehuru oafvisligt komiterade anse behofvet af en sådan permanent reservstat vara, har dock komitén trots sig icke böra förorda densamma i vidare utsträckning än medel, som ännu finnas uppförda å 5:te hufvudtitelns aflöningsanslag, dertill komma att lemna tillgång utöfver de belopp som komitén ansett sig böra ifrågasätta att användas till omdaning af kanonierkåren (38) samt till löneförhöjning åt en del af Kongl. Flottans befäl (5) och underbefäl (24), för så vidt Eders Kongl. Maj:t finner en sådan löneförhöjning lämpligen kunna åvägbringas.

10. Komitén har tagit i öfvervägande huruvida den summa, som, sedan lönerna åt de nya officers- (5) och underofficers-kårerna (24), arvoden till krigs-reservs-officerare (19) samt aflöning åt de i Stockholm förlagda matroskompanierna (38), sådana de af komitén förordas (se tab. 8 och 9), blifvit frändragna de summor, hvilka Kongl. Flottans, Kongl. Skärgårds-Artilleriets och nu befintliga Reserv- och Indragningsstaters lönestater upptaga, blir disponibel för den nya permanenta reservstaten, bör i sin helhet vara ställd till Eders Kongl. Maj:ts disposition, eller, en bestämd stat för den nya reservstaten vore lämpligare; och anser komitén det förra alternativet vara ändamålsenligast, desto mera som Eders Kongl. Maj:t bäst torde vara i tillfalle att afgöra om det är den ena eller andra graden, — officerskåren eller underofficerskåren — som behöfva yngre och bättre krafter, då deremot en bestämd stat skulle ovilkorligt bestämma från vilkendera kåren eller graden öfverflyttning skulle ske.
11. Vid betraktande af de skäl, som manat komitén att förorda upprättandet af en permanent reservstat i sammanhang med de nuvarande båda aktiva officerskårens sammanslagning till en kår, har nödvändigheten af en sådan reservstat framstått lika oafvislig äfven i den händelse ofvan omförmälda sammanslagning icke skulle af Eders Kongl. Maj:t gillas.

12. att öfverflyttning till permanenta reservstatens officerskår bör kunna ega rum endast från kaptens och högre grader;
 13. att öfverflyttning till den permanenta reservstaten icke bör blifva förenad med förlust af några löneförmåner;
 14. att löneförmånerna vid den permanenta reservstaten böra, i likhet med den aktiva kårens, vara fördelade i lön och tjänstgöringspeningar (6);
 15. att befordran vid permanenta reservstaten bör kunna ega rum, då Kongl. Maj:t på grund af framstående förtjenst dertill finner anledning;
 16. att permanenta reservstatens officerare, i likhet med hvad som yttrats i afseende å den nya Kongl. Flottans officerare, böra tillhöra Stockholms station (8), och att det antal reservstats-officerare, som, enligt vederbörande stationsbefälhafvares förslag, är till tjänstgöring å Carlskrona station behöfligt, dit placeras;
-
12. Då bildandet af en permanent reservstat borde afse hufvudsakligen en fördelning med afseende å tjänstgöringen till sjös och tjänstgöringen till lands (9), och icke en stat dit öfverflyttning skulle ega rum på grund af olämplighet till all vidare tjänstgöring, måste den komma att upptaga endast sådana individer, som, efter längre tjänstetid, icke vidare äro lämpliga för den aktiva sjötjensten, och således kommit ur de yngre graderna. Af dessa skäl har komitén ansett sig böra förorda, att öfverflyttning till permanenta reservstaten må kunna ske endast inom kaptens och högre grader. Skulle yngre tjänsteman vid en kår, så afpassad att den icke vore större än materielen erfordrade, och derigenom tillräcklig öfning vore beredd åt hvar och en, icke längre kunna användas för tjensten till sjös, torde det vara att antaga, att han i allmänhet äfven icke längre vore lämplig för tjensten i land, och anser komitén för en sådan person tillträde böra utverkas på allmänna indragningsstaten.
 13. Af skäl som redan anförts, eller att öfverflyttning till permanent reservstat bör vara att betrakta endast såsom en placering med afseende å tjänstgöringsskyldighet, anser komitén öfverflyttning till reservstat icke böra vara förenad med förlust af några löneförmåner.
 14. Äfven af enahanda skäl anser komitén lönen vid permanenta reservstaten bör avara fördelad i fast lön och tjänstgöringspenningar på sätt och med lika tillämpningsgrunder för tjänstgöringspenningarnas indragande, som med afseende å den aktiva officerskåren (6) förordats.
 15. Då öfverflyttning till den permanenta reservstaten, enligt komiténs åsigt, icke bör ega rum från lägre grad än kaptensgraden, och denna stat i hufvudsaklig mon bör anses såsom ett supplement till den aktiva kåren, samt till förekommande af att de dyrbara öfningarne till sjös utsträckas till andra än dem, som för desamma äro fullt lämpliga, men således officerare å denna stat icke destomindre kunna komma att innehafva viktiga befattningar i land, så anser komitén befordran inom permanenta reservstaten kunna ega rum då Eders Kongl. Maj:t dertill finner anledning.
 16. Komitén har redan ofvan (8) ansett sig böra förorda, att den nya Kongl. Flottans hela officersperspersonal bör tillhöra Stockholms station, och att det antal officerare, som enligt vederbörande stationsbefälhafvares förslag är till tjänstgöring å Carlskrona station behöfligt, bör dit placeras. Af samma skäl som härför andragits anser komitén permanenta reservstatens officerskår bör på lika sätt placeras.

17. att semester bör, af officerare vid såväl den nya Kongl. Flottan som den permanenta reservstaten, åtnjutas enligt de grunder och föreskrifter, hvilka nu äro gällande vid Kongl. Flottan;
18. att en officers-krigsreserv bör bildas utaf dem bland Kongl. sjökrigsskolans elever, hvilka, efter genomgången kurs vid skolan, ingå till handelsflottan, och, enligt författningarna, i krigstid äro tjenstskyldiga vid Flottan;
19. att hvar och en af dessa utexaminerade elever må, så länge han enligt författningarna är vid Flottan i händelse af krig tjenstskyldig, åtnjuta ett årligt arvode af 300 Rdr Rmt, emot åliggande att, innan han får i officers-krigsreserven uppföras, med åtnjutande af sjöaflöning och öfriga vid sjökommendering underlöjtnant tillkommande förmåner, tjenstgöra ett år vid Kongl. Flottan, hvaraf största möjliga tiden till sjös;
20. att Kongl. sjökrigsskolan bör erhålla en sålunda förändrad organisation att alla eleverna vid skolan lemnas tillfälle genomgå hela kursen, och aflägga officersexamen;
17. Då de förändrade föreskrifter med afseende å semesters åtnjutande inom officers- och underofficerskårerna, som genom Kongl. Brevet af den 25 Sept. 1866 fastställdes, just torde hafva afsett förekommande af nödvändigheten att, under de pågående sommaröfningarna till sjös, till tjenstgöring inkalla sådana officerare, hvilka, enligt förut gällande stadganden, under sommaren kunde åtnjuta semester, och samma skäl för att semester icke bör kunna åtnjutas under de sex vår- och sommarmånaderna, då mesta sjötjensten förefaller, äfven torde vara bestämmande vid den organisation, som af komitén förordas, har komitén ansett sig böra förorda nu gällande semesterstadgandens fastställande för så väl den af komitén föreslagna nya Kongl. Flottan, som för den permanenta reservstaten.
- 18.) I omedelbart sammanhang med en permanent reservstats bildande, för att, jemte tjenstgöring i land under fred, utgöra en reserv åt den aktiva kårens högre grader under
- 19.) krig, står åstadkommandet af reservbefäl åt de lägre officersgraderna vid krigstillfällen.
- 20.) Man har ansett det vara ett i allo eftersträfvansvärdt mål att söka på allt sätt främja sambandet emellan krigs- och handelsflottans personaler, och ett verksammare medel att komma till ett sådant finnes svårligen, än att inom handelsflottan erhålla ett reservbefäl, som, genom en med aspiranterna till krigsflottans officersgrader gemensam uppföstran, har lärt sig både disciplin och örlogstjensten. Tillfälle till erhållande af ett sådant reservbefäl skulle ernås, om, genom en utvidgning af sjökrigsskolan i förening med en sålunda förändrad organisation af densamma, att alla eleverna finge genomgå hela kursen, de, för hvilka plats vid fullgjord afgangsexamen icke finnes vid sjövapnet, men ändock komma att egnas sig åt sjölifvet, kvarstannade i gemensam tjenstgöring med sina till sjövapnet utexaminerade kamrater under ett års tid, och derefter infördes i rullorna såsom reservbefäl, med åtnjutande af något visst årligt arvode, t. ex. 300 Rdr Rmt, samt med skyldighet att, jemte fullgörande af vissa föreskrifter, såsom periodisk anmälan o. d., i krigsreserven tjenstgöra intill den tid de enligt gällande författningar upphörde att vara tjenstskyldiga vid flottan i händelse af krig. Genom att bestämma antalet af krigsskolans samtliga lärjungar till 40, anser komitén att två, möjligen tre, hvarje år skallas för krigsreserven, och då f. n. 35 år är den ålder då sjöfarande upphöra att vara tjenstskyldiga, så skulle på detta sätt en reserv åt löjtnantsgraden af omkring 25 personer kunna blifva att påräkna.

med afseende å *underofficerskåren*:

21. att underofficerspersonalen såsom hittills bör vara fördelad på sjövapnets båda stationer, hvardera delen lydande, med egen tur och befordringsrätt, under stationsbefälhafvaren å den station den tillhör, men med fullmakt att utgöra samma kår: Kongl. Flottans Underofficerskår, och med tjenstgöringsskyldighet å hvilken sjövapnets station som helst;
22. att så väl antalet som benämningen af stater och grader inom den nya Kongl. Flottans underofficerskår böra vid båda stationerna blifva hvad antalet och benämningen f. n. äro vid Kongl. Flottans underofficerskår;
21. Komiterade, som, vid en sammanslagning af de nu skiljda vapnena, ansett det böra vara af särdeles gagn för sjövapnets utveckling, att kunna förorda hela militärpersonalens sammanslagning lika fullständig som med afseende å officerspersonalen blifvit föreslaget, hafva ryggat tillbaka endast om sådana hinder mött, att någon tillfredsställande utväg icke stått dem öppen. Sålunda har komitén, hvad de nuvarande båda underofficerskårernas sammanslagning beträffar, haft under ompröfning flera sätt till vinnaude af ett sådant mål, såsom: hela underofficerskårens förläggande till Carlskrona, lydande under dervarande stationsbefälhafvaren, såsom cusam chef för kåren, med skyldighet att, på requisition af stationsbefälhafvaren i Stockholm, till Stockholms station placera det antal underofficerare, som för tjenstgöringen derstädes vorc behöfligt; underofficerskårens personals placering å båda stationerna, och befordran eller utnämning skeende på förslag af en befordringskommission, af den stationsbefälhafvare vid hvars station ledigheten uppstått, samt underofficerskårens personals placering å båda stationerna och befordran eller utnämning skeende af stationsbefälhafvaren å den station ledigheten uppstått, på förslag af vederbörande departementschef, till hvilket förslags uppsättande betyg skulle från vederbörande departementschef å den andra stationen infordras å dem, som derstädes vorc i tur till uppflyttning eller befordran, men komitén har icke funnit något af dessa förslager fullt tillfredsställande. Svårigheten som öfverallt mött vid frågan om att organisera hela underofficerspersonalen på en kår med gemensam tur och befordringsrätt, består hufvudsakligast uti olägenheten, dels vid uppflyttningar och befordringar, samt dels i disciplinärt hänseende i öfrigt, af att kåren skulle lyda under endast en chef, änskönt personalen i och för tjenstgöringen måste vara placerad på två stationer. Men då å andra sidan underofficerskåren, under föregående perioder då hela officerspersonalen utgjort en kår, varit fördelad på lika många kårer som det funnits stationer, utan att detta utgjort något väsentligt hinder för tjensten, bör samma förhållande kunna ega rum äfven nu, under förutsättning likväl, att, då fordringarne på den ena stationens personal måste vara lika med fordringarne å den andras, öfningarna för alla blifva lika. — Då derföre komitén måst stanna vid att förorda bibehållandet af underofficerspersonalens fördelning till båda stationerna, hvarderas med egen tur och befordringsrätt, har komitén dock funnit det nödvändigt, på det att vid hvarje tillfälle antalet å hvardera stationen må så vidt möjligt kunna motsvara det för handen varande behovet, föreslå, att alla underofficerare må erhålla fullmakt att tillhöra samma kår, med tjenstskyldighet å hvilken sjövapnets station som helst.
22. Då icke någon fördel vunnes, vare sig i högre eller lägre grader, genom att sätta hvardera stationens underofficerspersonal på en och samma tjenstestat, och den af häfd inom sjöför-

23. att antalet underofficerare vid hvarje stat och inom hvarje grad af Carlskrona station tillhörande del af underofficerskåren bör blifva hvad det är vid nuvarande Kongl. Flottans underofficerskår, men att vid Stockholms station tillhörande del af underofficerskåren, med bibehållande af det i Kongl. Brevet af den 6 Juli 1866 bestämda antal inom hvarje grad vid Skärgårds-Artilleriets underofficerskår, de deruti upptagna:

5 styckjunk. af 1:a kl. böra blifva: flaggstyrm. 1; flaggkonst. 3 och flaggskep. 1. S:a 5.
(nu flaggjunkare) (deraf 1 vakant)

25 styckjunk. af 2:a kl. » » öfverstyrm. 6; öfverkonst. 13 och öfv.-skep. 6. S:a 25.
(nu styckjunkare) (deraf 1 vakant) (deraf 1 vakant)
(deraf 2 vakanta)

30 sergeanter » » understyrm. 6; underkonst. 17 och und.-skep. 7. S:a 30.
(deraf 4 vakanta) (deraf 3 vakanta) (deraf 1 vakant)

S:a 60 underofficerare böra blifva: styrmän 13; konstaplar 33; skeppare 14. S:a 60.
(deraf 7 vakanta) (deraf 1 vak.) (deraf 4 vak.) (deraf 2 vak.)

24. att underofficerarnes löner vid den nya Kongl. Flottan å båda stationerna böra bestämmas till de belopp som f. n. äro å stat uppförda för de motsvarande graderna vid Kongl. Skärgårds-Artilleriet;

svaret stadfästade grund för arbetets fördelning emellan underofficerarne, eller med afseende å navigering, artilleri och takling, alltjemt eger sin fulla tillämpning, samt komitén anser fördelningen äfven å tre grader vara af fördel för kårens tjenstduglighet, har komitén uttalat den åsigt, att såväl antalet som beuämningen af stater och grader inom den nya Kongl. Flottans underofficerskår, böra, vid båda stationernas kårer, blifva hvad antalet och benämningen f. n. äro vid Kongl. Flottans underofficerskår.

23. Vid reorganisation 1866 sammanslogos Stockholms stations förutvarande styrmans-, artilleri- och skeppare-stater vid Kongl. Maj:ts Flottas underofficerskår till en, enär grunden för den med detta vapen afsedda ändamål: ett för våra skärgårdar och inlands farvatten lämpadt flytande artilleri, icke erfordrade hvarken den första eller den sista af här nämnda 3:ne stater; men då komitén, nu i sammanhang med de båda vapnens sammanslagning, äfven kommer att förorda öfningarnas likformiga bedrivande för hela personalen, så blir deraf en följd, att de båda, med afseende å specialinsigteruas fördelning nödiga, styrmans- och skepparestaterna åter upprättas; dock har komitén med afseende å den materiel som mera hufvudsakligen kommer att begagnas i skärgårdarne: pansarbåtarne, å hvilka företrädesvis konstaplar erfordras, uppsatt de sistnämndas antal i något större förhållande till de andra staterna vid Stockholms station än fallet är vid Carlskronas.
24. Då enligt komiténs förslager underofficerspersonalen vid båda sjövapnets stationer framdeles bör erhålla lika långvariga sjökommenderingar, och det skäl derföre, som enligt »Grunder för ombildning af Sveriges sjöförsvär», bifogade stadsrådsprotokollet af den 16 September 1865, anförts för bestämmandet af underofficerslönerna vid Kongl. Skärgårds-Artilleriets två

25. att med afseende å befordran till och vid den nya Kongl. Flottans underofficerskår, å hvardera stationen, samma stadganden böra bestämmas, som nu gälla vid Kongl. Flottan;
26. att äfven underofficerare vid den nya Kongl. Flottan må kunna till den föreslagna permanenta reservstaten (9) öfverflyttas;
27. att de medel, som af Eders Kongl. Maj:t pröfvas vara för underofficerares öfverflyttning till den permanenta reservstaten tillgängliga och erforderliga, böra af vederbörande stationsbefälhafvare, få för ändamålet disponeras;
28. att öfverflyttning till permanenta reservstatens underofficerskår må kunna ega rum endast från de båda öfversta graderna inom hvardera staten vid den nya Kongl. Flottans underofficerskår;
29. att, i likhet med hvad som ofvan (13) blifvit yttradt, med afseende å officerskåren, öfverflyttning till den permanenta reservstatens underofficerskår icke bör blifva förenad med förlust af några löneförmåner;
30. att vid såväl den nya Kongl. Flottans underofficerskår, som vid permanenta reservstatens, två tredjedelar af lönen böra anses vara fast lön, och en tredjedel tjänst-

lägre grader till högre belopp än för motsvarande grader vid Kongl. Flottan, sålunda skulle komma att upphöra, men derjemte, redan vid tidpunkten för nyssnämnde »Grunders» utgifvande, dåvarande chefen för Kongl. Sjöförsvars-Departementet synes hafva förutsett behöfligheten af att, vid en icke särdeles aflägsen tid, höja underofficerslönerna i allmänhet, så har komitén, i öfrigt, af skäl som redan anförts rörande officerskåren, ansett sig äfven böra förorda underofficerslönernas höjande inom de båda lägsta graderna vid den Carlskrona station tillhörande del af en ny Kongl. Flottans underofficerskår till de belopp, som redan åtnjutas af motsvarande grader vid Kongl. Skärgårds-Artilleriet.

25. Då med afseende å befordran inom underofficerspersonalen någon förändring icke ansågs erforderlig vid reorganisationen 1866, och således samma föreskrifter i detta hänseende fortfarande äro gällande, som då sjöförsvaret tidigare betraktades såsom ett vapen, finner icke heller nu komitén anledning vara att härutinnan förorda någon förändring.
26. Med afseende härå anhåller komitén att få hänvisa till hvad som härom vid fråga om officerskåren blifvit yttradt (9).
27. Enär stationernas underofficerspersonaler fortfarande, enligt komiténs åsigt, böra lyda med egen tur- och befordringsrätt under stationsbefälhafvaren å den station de tillhöra (21), och således hvardera stationsbefälhafvaren bör bära ansvaret för stationen tillhörande underofficerspersonals tjänstbarhet, anser komitén det äfven bör få tillkomma sagde befälhafvare att, med iakttagande af i öfrigt gällande föreskrifter, pröfva hvilka, och af hvilken grad, underofficerare böra till den permanenta reservstaten öfverflyttas, allt i mon af tillgången på det anslag, som för ändamålet må af Eders Kongl. Maj:t hafva blifvit ställdt till vederbörande stationsbefälhafvares disposition (10).
28. } Samma skäl som mana komitén att framställa de i punkterna 12, 13 och 14 afgifna för-
29. } slager med afseende å officerskåren, har äfven komitén ansett böra leda till de bestämmelser,
30. } som här förordas rörande underofficerskåren.

- göringspenningar, samt att villkoren för bibehållande och indragning af tjenstgöringspenningar böra blifva i likhet med hvad ofvan (6) anförts rörande officerskåren;
31. att semester för underofficerarne vid såväl den nya Kongl. Flottan, som den permanenta reservstaten, bör åtnjutas på sätt som ofvan (17) rörande officerspersonalen anförts;
32. att behovet af ökad antal underofficerare vid krigstid, bör företrädesvis fyllas från matroskåren, samt derefter bland dem, hvilka enligt Art. 1. § 2 af nådiga förordningen af den 13 November 1860 äro tjenstskyldiga vid Flottan i händelse af krig, och, enligt Art. 5. § 25 af samma nådiga förordning, skola såsom befäl eller underbefäl användas;

-
31. Inskränkandet af underofficerspersonalens rättighet att åtnjuta semester till de månader då de klimatiska förhållandena lägga mera hinder i vägen för de egentliga krigsöfningarnas bedrivande i hemlandsfarvattne, hvarvid personalen tages mest i anspråk, torde ega samma skäl för sig som redan förut (17) åberopats rörande officerspersonalen.
32. I den händelse Eders Kongl. Maj:t skulle finna för godt gilla komiténs förslag rörande en omdaning af kanonierkåren till matroskompanier af samma styrka, som de nuvarande kanonierkompanierna enligt stat böra vara, och således matroskåren kommer att utgöra en styrka af 600 man, blifva, på sätt Tab. 2 närmare utvisar, 61 man för här afsedda ändamål disponibla, och, då derjemte, enligt uppgift från Kongl. Sjöförsvars-Departementet för år 1870, ett antal af 580 vid handelsflottan anställda styrmän vore af den ålder att de enligt §§ 2 och 25 i Beväringlagen äro skyldiga att såsom underbefäl i händelse af krig å Flottan tjenstgöra, så torde behovet af underofficers-krigsreserv vara tillgodosedt.
33. Redan den komité, som 1862 den 23 Maj afgaf betänkande angående ett tidsenligt ordnande af rikets sjöförsvar, anmälde behovet af ordinarie maskinistpersonalens ökande med 20 maskinister, för att i någon mån, från och med år 1867, kunna fylla det behof, som erfordrades till den materiel, som nämnde komité ifrågasatte skulle då finnas. Hela behovet för rustade fartyg skulle enligt komiténs beräkning utgöra 110, förutom 15 för stationerna, medan tillgången utgjorde endast 46.

Den 1866, till afgifvande af förslag angående förändrad organisation af sjöförsvarets ekonomiska förvaltning, tillsatta komité förordade ånyo, uti betänkande af den 15 Juni 1868, öfvermaskinisternas och maskinisternas ökande med inalles 10, visserligen med yttre att lärlingarnes antal kunde minskas med 8, men under antagande att i deras ställe smedslärlingar skulle kunna vid behof användas. Den utaf samma komité uppgjorda tablå utvisade ett behof af 124 till varfvana och då befintliga ångfartyg. Komiténs förslag i detta afseende blef af båda de deröfver hörde stationsbefälhafvarne tillstyrkt, men af Kongl. Förvaltningen af sjöärendena, med erkännande af behovets riktighet, afstyrkt, af det skäl, att då det vore ett af erfarenheten vitsordadt förhållande, att en maskinist redan vid 40 års ålder icke längre kunde anses vara fullt arbetsför, det skulle vara ur ekonomisk synpunkt för kronan fördelaktigare att fylla behovet af maskinister, medelst antagande af extra maskinister, äfven om dessa skulle behöfva antagas med betydligt högre aflöning än

med afseende å *maskinistkåren*:

33. att, utöfver den nuvarande fasta eller ordinarie maskinistkåren, 12 extra maskinister böra antagas medelst kontrakt på 5 år;

de ordinarie, och för längre tid än det tillfälliga behovet fordrade, än att hafva en talrikare ordinarie maskinistkår, som skulle aflönas en längre tid, efter det den upphört att vara fullt tjenstbar. Sedan dess har icke den befintliga maskinistpersonalen ökats, ehuru materielen, på sätt Tab. 1 närmare utvisar, för redan befintliga eller under utförande varande nya krigsfartyg, har ännu större kraf på maskinister än vid någon föregående tidpunkt.

Då härjemte jemväl tages i betraktande, att, enligt infordrade upplysningar, under de sista 5 åren, omkring 13 maskinister i medeltal pr år måst förhyras, endast för att kunna fylla behovet å de till öfningsexpeditioner utrustade fartygen, så torde det såsom en oafvislig nödvändighet framstå, att antalet af ständigt påräkneliga maskinister för sjöförsvaret måste på ett eller annat sätt ökas.

Härvid tillkommer det komitén först, då här är fråga om en organisationsplan, att tillse, huruvida, äfven under förutsättning att Kongl. Förvaltningens ofvan anförda yttrande vore riktigt, hvilket komitén dock knappast tror styrkes af erfarenheten inom vårt land, vapnets intresse, som på samma gång måste vara statens, kan tillgodoses genom hela maskinistkårens sättande på extra stat.

I detta fall måste först och främst tagas i betraktande, att dugliga maskinister verkligen på så sätt stode att få i tillräckligt antal för de ständigt förekommande behofven. Vid utbrytande krig vore visserligen alla maskinister, som äro i sjömanshusen eller i magistraternas rullor iuskrifne, inom ett visst åldersmätt, tjenstskyldige vid Flottan, men behovet af maskinister för alla de privata ångfartygen, hvilka då sannolikt komma att för försvarets räkning tagas i anspråk, skulle kunna lemna ganska få till Flottans egna fartyg, utan att sjelfva blifva urståndsatta att utföra sina vigtiga bestämmelser. Detta vore förhållandet vid krigstid, men resultatet under fredstid skulle troligen icke visa sig vara särdeles mera gynnsamt. De maskinister som en gång fått anställning på de privata ångfartygen äro, ganska förklarligt, bland privata maskinister de bästa, och kunna icke fås, ty kronan kan icke utan tillförsäkran om pension få dem billigare än de privata bolagen, och så högt som dessa kan kronan icke betala, hvarigenom följden blefve den, att Flottan finge de sämsta, äfven om antagning på 5 år i någon mån skulle hjälpa förhållandet. — Det vore dessutom icke nog att de som erhöles vore maskinister, de måste känna specielt de maskiner de sättas att sköta, på det de må skötas väl, och vana vid större sjömaskiner ega våra privata maskinister ganska liten, hvartill kommer erforderlig kändedom om redovisningssättet och uppbördens handhafvande inom sjövapnet, hvarom fordras särskild undervisning och någon vana. Lägges härtill att, då enligt officiella uppgifter, behovet af extra maskinister varit jemförelsevis större, såsom t. ex. åren 1867 och 1871, och ehuru inga andra antagits, än sådana som kunde uppvisa goda betyg, flera af dem likväl sedan befunnits vara mindre dugliga och pålitliga, och att, t. ex. sistnämnda året, om behovet af extra maskinister öfverstigit det antal som verkligen förhyrdes, man blifvit nödsakad att vända sig till sådana, hvilka sedan flera år tillbaka upphört att tjenstgöra å ångfartyg, torde det vara en oafvislig nödvändighet, att på ordinarie stat bibehålla alla nu befintliga sjöförsvaret tillhörande maskinister.

Bet. ang. organisat. af sjöf. militärpersonal m. m.

34. att till sådana extra maskinister företrädesvis böra utväljas examinerade maskinistlärlingar, hvilka, med goda betyg, förut tillhört sjöförsvaret;
35. att dessa förhryda maskinister, oaktadt de lemnat sina maskinistlärlingsplatser på ordinarie stat, böra tillförsäkras rättighet att, i händelse af afgång inom ordinarie maskinistpersonalen företrädesvis ega den befordringsrätt till ordinarie maskinist, hvilken de såsom lärlingar innehaft;
36. att hyra bör erbjudas extra maskinister till lika belopp med den månadslön som tillkommer lägsta gradens maskinister å ordinarie stat, samt derjemte rättighet tillförsäkras dem, att under sjökommendering åtnjuta sjöafflöning och öfriga förmåner i likhet med ordinarie maskinister;

Att för närvarande öka den ordinarie maskinistpersonalens antal utöfver hvad det redan är, har dock å andra sidan icke syntts komitén vara alldeles nödvändigt, utan synes det komitén vara bättre att följa en medelväg, hvarigenom väl den ökade personalen bliver ständigt påräknelig, men ändock icke vapnet vid densamma bundet, för den händelse en eller annan skulle komma att visa sig olämplig, och detta anser komitén kunna ske genom att, på sätt som sistlidne år skett med 5 maskinister, antaga här föreslagna antal för en tidrymd af 5 år.

- 34.) De i allmänhet ekonomiskt betryggande vilkor, som öfvermaskinister och maskinister
 35.) vid sjöförsvaret åtnjuta, gör, att afsked ur statens tjänst högst sällan förekommer inom dessa grader, hvarföre äfven befordran från lärling till maskinist är ytterst trög; vid detta förhållande, och då en maskinistlärlings dagspenuing är för liten för att icke, sedan behörig examen till vinnande af högre grad blifvit genomgången, de bättre förmåner, som erbjudas vid verkstäder och enskildta ångfartygsbolag, skulle göra det naturligt, att många af de examinerade maskinistlärlingarne vid sjöförsvarets stationer lockas ifrån den tjänst i hvilken de erhållit sin uppfostran. Om på detta sätt samhället i allmänhet blifver betjenadt, är det dock icke sjövapnets ändanål att härtill uppfostra maskinister, särdeles så länge för egen räkning af dem göres stort behof. Då man emellertid under sistförflutna år kommit till erfarenhet om, att sådana examinerade maskinistlärlingar funnit det vara med sin fördel öfverensstämmande, att emot samma månadshyra, som annars måst betalas till andra vid sjövapnet och dess förhållanden alldeles fremmande maskinister, för en tid af 5 år låta antaga sig till extra maskinister, så anser komitén denna utväg företrädesvis böra begagnas till erhållande af extra maskinister, äfvensom att, på det de äfven för framtiden må alltjemt fästas vid vapnet, dem må tillförsäkras företrädesrätt, att, i mon af afgång å ordinarie stat, dit blifva öfverflyttade, på hvilket sätt de äfven, genom uppfyllande af i lag bestämda föreskrifter, återvinna den pensionsrätt i Kongl. Amiralitets-krigsmanskassan, de genom afgången från ordinarie stat blifvit förlustige.
36. Genom de rättigheter, hvaraf enligt nästföregående punkt på viss längre tid antagna extra maskinister skulle komma i åtnjutande, anser komitén högre månadshyra icke rättvisligen kunna af dem fordras än den månadslön lägsta gradens maskinister vid sjöförsvaret för närvarande erhålla, eller omkring 65 Rdr, förutom den sjöafflöning och portion, som, i likhet med de ordinarie maskinisterna, bör tillerkännas dem under kommendering till sjös.

37. att behovet af ökad antal maskinister vid krigstid bör fyllas bland dem, hvilka enligt Art. 1 § 2 af nådiga förordningen af den 13 November 1860 äro tjenstskyldiga vid Flottan i händelse af krig, och, enligt Art. 5 § 25 af samma nådiga förordning, skola såsom maskinister användas; äfvensom genom förhyrning af andra maskinister;

med afseende å *kanonier- matros- och skeppsgossekårerna*:

38. att de nuvarande båda kanonierkompanierna böra omdanas till matroskompanier, hvardera af samma styrka som kanonierkompanierna enligt stat böra ega, och förlagda likasom dessa i Stockholm;

39. att dessa matroskompanier, likasom de i Carlskrona förlagda, böra rekryteras från skeppsgossekåren;

På sådana vilkor antagne extra maskinister, skulle blifva för sjöförsvaret billigare än de, som under senare åren antagits, när den allmänt betingade dagspenningen varit emellan 3 Rdr och 3 Rdr 50 öre för hvarje arbetsdag.

37. Enligt förut åberopade, från Kongl. Sjöförsvars-Departementet erhållna uppgift å den personal, som, på grund af Art. 1 § 2 i Allmänna beväringlagen, är tjenstskyldig vid sjöförsvaret i händelse af krig, utgjorde år 1870 dess antal 93.

Komitén inser visserligen, på sätt ofvan (33) anförts, att då försvaret kommer att anlita en stor del af de privata ångfartygen för sina behof, hela detta antal maskinister icke kan få af sjövapnet för dess materiel påräknas; men då derjemte 38 maskinister finnas i sjömanshusens och magistraternas rullor inskrifna, hvilka redan passerat tjenstskyldighetsåldern, och ett icke obetydligt antal maskinister torde finnas i de större städerna, som icke behöfva vara i nämnde rullor inskrifna, anser komitén sig dock icke behöfva befara, att icke en tillräcklig maskinist-reserv för krigstillfällen ändock skall finnas att påräkna.

38.) Skillnaden emellan de nuvarande kanonier- och matroskårerna ligger dels uti rekryterings-sättet, dels uti den betydligt mera utsträckt öfning till sjös, som matroskåren erhåller. Kanonierkårens uppsättande år 1832 afsåg att, inom Flottans egen arbetspersonal, kunna bilda skickliga underofficersämnen för skärgårdsfartygens behof vid infallande krig eller större rustningar, då, i brist på underofficerare, kanonierer kunde dertill konstitueras, samt att förse skärgårdsvapnet med pålitlige uppbördsmän, och besättningarne med skickliga instruktörer. Kårens bestämmelse har genom det förra roende skärgårdsvapnets utbytande emot ett för våra skärgårdar och inlands farvatten lämpadt flytande artilleri icke heller sedan dess blifvit väsendtligen förändradt. Då emellertid numera en icke obetydlig grad af sjömanskap måste bibringas den kår, som på ett tillfredsställande sätt skall kunna fylla behovet af såväl skickliga underofficersämnen som förhandsmän ombord, så kan en så rekryterad och uppfostrad kår, som kanonierkåren, enligt komiténs åsigt, icke längre fylla denna så ytterst viktiga del af personalbehovet vid sjöförsvaret.

Matroskåren utgör enligt stat 400 man, och enligt Tab. 2 har 600 man utaf denna kår påräknats till matros- och underofficerstjenst. Vid detta förhållande anser komitén den i Stockholm förlagda, för sitt ursprungliga ändamål icke längre tjenliga kanonierkåren, böra, för att den sålunda befintliga bristen må blifva fylld, till hela sin i stat bestämd styrka, 200 man, omdanas till matroskår, rekryterad, likasom den i Carlskrona, från skeppsgossekåren.

40. att manskapet vid matroskompanierna i Stockholm böra erhålla lika aflöningsförmåner med manskapet vid matroskompanierna i Carlskrona;
41. att, derest den här ofvan föreslagna omdaning af kanonierkåren vinner nådigt afseende, och sedan matroskårens i Carlskrona nummerstyrka nedgått till hvad den enligt stat bör vara, 400 man, skeppsgossekåren bör ökas till det i stat upptagna antalet 200;
42. att, derest en tillökning af skeppsgossekåren utöfver 200 skulle erfordras, det måtte tagas i betraktande huruvida icke en sålunda öfverskjutande styrka bör förläggas i Stockholm.

40. 20 öfverkanonierer, 80 kanonierer och 100 underkanonierer, tillsammaus 200 man, kosta i aflöning m. m. enligt kanonierkårens stat 17,303 R:dr 83 öre.

Då något skäl icke finnes hvarföre i Stockholm förlagda matroskompanier skulle åtnjuta mindre aflöningsförmåner än de som äro förlagda i Carlskrona, och oaktadt komitén tagit i nogsamt betraktande att den ofvan föreslagna omdaning af kanonierkåren sålunda skall komma att medföra ökade utgifter för statsverket, har komitén likväl icke ansett detta förhållande få lägga hinder i vägen för denna viktiga angelägenhets genomförande. 50 första klassens matrosar, 50 andra klassens matrosar och 100 jungmän kosta i aflöning m. m. enligt matroskårens stat 33,181 R:dr 33 öre, hvarföre den aflöningsstillökning, som bör blifva följd af den genom omdaning föreslagna tillökningen i matroskårens styrka, belöper sig till omkring 15,877 R:dr 50 öre (se Tab. 9.)

41. Den aflöningsförhöjning vid matroskåren, som sedan år 1868 derstädes inträdt har visat ett märkbart inflytande på afgangen inom nämnde kår, och på detta sätt äfven varit en orsak till den öfvertalighet vid kåren, som under senare åren förefunnits, en omständighet som nödvändiggjort att hämma tilloppet af nyskrifne jungmän genom skeppsgossekårens reducerande från dess i stat bestämda styrka 200 till 150. — Sedan nämnde löneförhöjning inträdde har icke allenast det varit ett undantag att icke till sjöfart permitterade matrosar och jungmän funnit det vara till sin fördel att inom föreskrifven tid återkomma, för att få kvarstå i kåren, och ett högst ringa antal begärt afsked, men äfven sådana som tidigare blifvit entledigade, för att söka sin utkomst på annat håll, sökt att få i densamma återinträda. Under kårens nuvarande öfvertaliga tillstånd, är det äfven svårt att kunna ens approximativt bedöma afgangsprocenten till beräkna af den skeppsgossestyrka som bör erfordras för att rekrytera 600 man matrosar och jungmän. Dock tror komitén sig böra antaga att härtill, sedan matroskåren i Carlskrona åter förminskats till den styrka, den enligt stat bör ega, skeppsgossekåren åter skall erfordra tillökning till 200, för att kunna ständigt hålla antalet 600 matrosar och jungmän komplett.
42. För den händelse att Eders Kongl. Maj:t likväl skulle finna det af komitén, till rekryterande af 600 man sannolikt behöfligt ansedda antalet af 200 skeppsgossar icke motsvara behovet, hvilket med säkerhet torde blifva förhållandet derest Eders Kongl. Maj:t finner skäligt, genom en vakanssättning af en del båtsmansnummer inom Blekinge län och Södra Møre härad utaf Kalmar län, på sätt i punkten 43 omförmåles, ännu ytterligare öka matroskåren, har komitén ansett det böra tagas i betraktande huruvida icke, i sådant fall, den, antalet 200, öfverstigande delen af skeppsgossekåren, bör förläggas i Stockholm. Komitén

med afsende å *båtsmanshållet*:

43. att, derest Eders Kongl. Maj:t skulle finna för godt att verkställa någon minskning af båtsmanshållet innan Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen kommit till definitivt beslut med afseende å hvilka kompanier eller delar deraf, som möjligen kunna af sjöförsvaret undvaras och för landtförsvarets ordnande äro behöfliga, denna förminskning bör, på sätt och vilkor den till utredning af frågan om lindring i båtsmanshållet den 4 December 1868 tillsatta komité föreslagit, omfatta de inom Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län förlagda rusthåll, men vara af helt och hållet provisorisk natur, samt under följande vilkor:

att Eders Kongl. Maj:t efter någon viss uppsägningstid eger att anbefalla de vakanta rusthållens rekryterande;

att de inflytande vakansafgifterna skola tillfalla 5:te hufvudtiteln, samt

inser väl att fördelandet på detta sätt af skeppsgossekåren på två ställen, skall föranleda till större kostnader, än att till det sammanlagda beloppet föröka antalet vid en redan befintlig skeppsgosseinrättning, men då det torde vara nyttigt att uti matroskåren få upptaget folk äfven från andra än Sveriges sydligare orter, hvarifrån nu, oaktadt kungörelses utfärdande öfver hela Sverige om tillfälle till ansökningars inlemnande, rekryteringen, tillfölje af de dryga kostnaderna för ynglingars inställande till besigtning från aflägsnare trakter medför, nästan uteslutande sker, har komitén af detta skäl ansett sig härom böra göra framställningen.

43. Komitén har, i sammanhang med frågan om militärpersonalens organisation, haft under öfvervägande huruvida någon del af den fasta trupp: båtsmanshållet, som sjöförsvaret förutom kanonier, matrosar och jungmän nu eger, kan från sjöförsvaret afstås. Då icke någon har velat påstå att icke en båtsmansstyrka, som genomgått en ordentlig rekrytkurs, hvarunder fått inhämtas så väl något om vapnenas bruk som disciplin, är att föredraga framför hvilken annan styrka som helst, vare sig sjöbeväring eller förhyrde, som vid ett krigstillfälle skulle ersätta denna fasta trupp, så bör man, enligt komiténs mening, väl betänka sig innan man afhänder sig hvad som kan göras godt, och vid hvilket tillfälle som helst står att få, mot hvad man i farans stund måste taga sådant som det är; och särdeles bör man fästa sig härvid, om hvad man afhänder sig nu, framdeles icke skulle vara möjligt att återfå, en grundsats hvilken bör gälla äfven om 5:te Hufvudtitelns exercisanslag icke skulle vara tillräckligt, att öfva hela den befintliga båtsmansstyrkan, så fullständigt som man skulle vilja önska. Frågan om huruvida någon del af denna trupp kan från sjöförsvaret afstås, borde derföre egentligen bestämmas genom besvarandet af:

hvilket antal båtsmän som vid krigstillfälle Sveriges sjökrigsmateriel i en framtid kan komma att erfordra;

hvilket antal som erfordras i och för handräckningsarbeten å varfvena; samt

hvilket antal båtsmän som erfordras till sjöetablissementernas bevakning.

Som likväl tid efter annan, då fråga varit om landtförsvarets ordnande, Eders Kongl. Maj:t, allt efter den olika organisationsplan, som blifvit utarbetad, haft under ompröfning öfverflyttning till landtförsvaret, än af de ena, än af de andra kompanierna vid båtsmanshållet, och äfven underdånig anhållan från Riksdagen blifvit aflåten om utredning, om och

att för den inflytande vakans-afgifts-summan matroskåren ökas med det antal matrosor, som kan för denna summa underhållas.

i hvad mon det på rust- och rotehållare hvilande besvär må kunna lindras, eller ock aflösas, samt jemväl på öfriga samhällsklasser fördelas, och Eders Kongl. Maj:t med anledning derutaf, under den 4 Dec. 1868, uppdragit åt en komité, att i detta afseende afgifva underdånigt betänkande, så har komitén till handläggning af frågor rörande organisation af sjöförsvarets militärpersonal, efter noggrannt öfvervägande af hvad som af ofvanbemälda komité i frågan andragits, kommit till den öfvertygelse, att, obesett huruvida alls någon del af båtsmanshållet kan för sjöförsvarets behof undvaras, någon *definitif förminskning* af båtsmanshållet icke bör ske, vare sig till förmån för landtförsvaret, eller till lindrande af rustnings- och roteringsbördan, förr än båda statsmakterna till slutligt afgörande bragt frågan huruvida båtsmanshållet till någon del bör anlitas för ordnandet af rikets landtförsvär. Komitén till utredning af frågan om lindring i båtsmanshållet, har nemligen vid ärendets behandling kommit till den slutsats, att rustningsbördan borde mindre betraktas tryckande eller påkallande lindring ur rättslig synpunkt vid jemförelse med annan till rustning eller rotering indelt jordegendom i Sverige, än med anledning af de betänkligheter, som i socialt afseende framstår derutaf, att inom vissa orter, såsom synnerligast i Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län, en mängd båtsmanshushåll äro samlade på ett litet område och ibland en icke särdeles stor befolkning, och derföre, endast under förutsättning att den förminskning af indelningsbåtsmännens effektiva nummertal, som genom en vakanssättning kommer att uppstå, må kunna medgifvas, föreslagit att ungefärligen hälften af de i Blekinge län och Södra Möre härad af Kalmar län förlagda kompanier må få sättas på vakans. Vid dessa förhållanden har komitén för organisation af sjöförsvarets militärpersonal, som icke kan underkänna de skäl, hvilka af ofvannämnde komité åberopats, endast viljat uttala, att, för den händelse Eders Kongl. Maj:t pröfvar någon förminskning af båtsmanshållet kunna ega rum, denna förminskning bör ske på sätt af ofvannämnde komité föreslagits, men vara af helt och hållet provisorisk natur; äfvensom att, enär en förminskning i båtsmanshållet inom ofta nämnda landsdelar skulle komma att kännas ej ringa å Carlskrona station, som i dessa kompanier har en tillgång att vid hastigt påkommande behof, få manskap utan särdeles tidsutdrägt till stationen, såsom ersättning närför, de inflytande vakansafgifterna må användas till ökande af den fasta matroskåren, hvilken, under antagande att för hvarje nummer blott den summa skulle erhållas i vakansafgift, hvartill ofta åberopade komité beräknat rustningskostnadens medelbelopp för hela båtsmansrustningen, genom en dylik åtgärd skulle komma, efter en kostnad af 400 R:dr pr man årligen, att ökas med omkring 250 man.

II.

Fråga.

Huru stor bemanning särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid* anses erfordras och kunna påräknas:

- a) till sjövapnets fartyg,
- b) till minväsendet,
- c) till militärtjenst å stationerna,

och i hvilken mån bör denna bemanning utgöras af:

- a) matrosar och jungmän,
- b) kanonierar,
- c) båtsmän,
- d) sjöbeväring och förhryrde?

hvilket tillfälle som helst skulle utbryta, genast fylla personalbehovet för krigsmaterielen, under förutsättning likväl att

Svar.

Komitén anser:

44. att, då med begreppet *behovet för krigstid* torde böra förstås den bemanning, som erfordras till fyllande af personalbehovet vid krigstid för såväl sjöförsvarets egen materiel, som den, hvilken för sjöförsvarets räkning kan komma att förhyras, jemte den som behöfves vid öfverstyrelsen, stationerna, det fasta minförsvaret samt reserven, och med *behovet för fredstid* den bemanning, som erfordras för att, derest ett krig vid öppningsanslaget är tillräckligt för samma

44. De begrepp som komitén här velat fästa vid personalbehoven för krigstid och fredstid hafva synts komitén vara de enda riktiga; men i samma grad som detta innebär en sanning, så är det äfven gifvet att personalbehovet dag efter dag undergår förändring allt efter som sjökrigsmaterielen ökas, eller sjökrigsväsendet i allmänhet antager en olika natur. Den enda utväg som derföre synts komiterade öppen till besvarande af den här förelagda frågan, har varit den, att, jemte uppförande af en tablå (Tab. 1), som utvisar antalet af den personal som erfordras till den materiel sjövapnet i närvarande stund eger eller som under år 1872, såvidt komitén har sig bekant, kommer att vara under utförande, och till öfverstyrelsen, stationstjenstgöringen, minafdelningen m. m., uppställa andra tablåer utvisande, dels (Tab. 2) antalet af den personal som för sjöförsvarets behof synes komitén böra finnas att påräkna, dels (Tab. 3, 4 och 5) det personalbehof som skulle erfordras, utöfver det (Tab. 1) såsom fixt ansedda behovet till öfverstyrelsen, stationstjenstgöringen och stationernas minafdelningar, till bemanning af en framtida materiel af ett eller annat slag, såsom t. ex. (Tab. 3) den bepansrade materiel, som enligt chefens för Sjöförsvars-departementet anförande till statsrådsprotokollet den 9 Januari 1871, antagits vara behöflig endast till försvaret af inloppen till Stockholm och två eller tre andra viktiga ställen å vår kust; (Tab. 4) en blandad bepansrad och obepansrad materiel äfven upptagande fartyg afsedda endast för rörlig minstrid, och (Tab. 5) en blandad bepansrad och obepansrad materiel utan särskildta minfartyg. Det gemensamt för alla dessa tabeller, upptagna befälsbehovet för stationerna m. m., är i öfverensstämmelse med de uppgifter rörande åsyftade förenklingar vid stationstjenstgöringen, som genom utgifvande af ett under utarbetande varande reglemente för styrelsen och ekonomien vid sjövapnets stationer kan komma att föränledas, dels hvad behovet af manskap beträffar på från stationerna infordrade uppgifter. Bemanningsberäkningen för materielen är grundad på de under senare tider vanliga besättningslistor, med den skilnad likväl, att officers-antalet här utvisar

personals hållande i tjenstbart skick, och derutöfver hvad som är behöfligt vid öfverstyrelsen och stationerna, och enär dessa behof måste vara helt och hållet

verkliga behofvet, då deremot de fredsexpeditioner åsyftande fastställda besättningslistorna för de större fartygen, i allmänhet, till vinnande af mera öfning, upptaga ett större antal officerare i de lägre graderna. Hvad åter minväsendet beträffar så är den för mindetaljen vid stationerna upptagna personal grundad på det förslag som i fråga om denna del af sjöförsvaret erhållits från den af Eders Kongl. Maj:t under den 25 Februari 1870 tillsatta särskilda minkomité för ordnandet af minväsendet inom sjövapnet, och motsvarar den deri för det fasta minförsvaret upptagna personal, och, då komitén icke äfven med afseende å det rörliga minförsvaret tilltrött sig böra följa samma komités utlåtande utan inräknat den för detta behof erforderliga bemanning i den öfriga krigsmaterielens, har komitén ansett sig icke allenast böra till detta betänkande bifoga minkomiténs utlåtande i sin helhet (Bil. 2), utan äfven närmare angifva de skäl hvarpå komitén grundat ett sådant förfarande, och får med anledning derutaf anföra:

Under den 4 sistlidne November hänvände sig komiterade med åtskilliga spörsmål till minkomitén, i afsigt att erhålla ett på sakkännedom grundadt omdöme om i hvad mån sjömineväsendet nu och för närmaste framtid ansåges böra inverka på det förslag till organisation af sjövapnets militärpersonal, som det åligger komiterade att framlägga.

Minkomiten afåt å de framställda frågorna de svar, som återfinnas i dess (Bil. 2.) bilagda skrifvelse af den 25 samma månad; men, enär komitén för organiserandet af sjövapnets militärpersonal, utan att derföre på minsta sätt vilja förneka eller ens misströsta om den framtida storhet, som det ännu i sin linda varande minväsendet möjligen kan ha att emotse, likväl anser dettas nuvarande utvecklingsståndpunkt snarare erbjuda grund för förhoppningar allenast, än berättiga till så omfattande åtgärder som dem hvarpå de i omfördälda skrifvelse framkastade planer häntyda, och i sitt underdåniga förslag nödgats väsentligen afvika från minkomiténs framställningar, så har hon ock ansett sig böra vidröra några af de förutsättningar från hvilka minkomitén utgår, för att komma till sina slutledningar.

Ehuru minkomitén visserligen antager att sjöminevapnet, sådant som hon tänkt sig det, icke bör uppträda isoleradt, utan tillsammans med det öfriga sjö- eller kustförsvaret, äfvensom att sjöförsvarets militärpersonal kommer att tagas i anspråk vid dess skötande, så vill det likväl af hennes uppsats synas, som om hon med sjöminevapnet menar ett särskildt vapen för sig, och, särdeles hvad det fasta minförsvaret beträffar, fordrar en sjöminekår, äfven den utbruten och rekryterad ur sjövapnets militärpersonal, det är sannt, men likväl en oberoende kår, bestående af en anseelig stab och *till en början* 6 minafdelningar, det är en sammanräknad personal af:

- 2 regementsofficerare,
- 16 officerare,
- 16 underofficerare,
- 4 maskinister,
- 4 maskinistlärningar,
- 64 kanonierer,
- 56 båtsmän, och
- 11 handverkare.

Summa 173.

beroende af den materiels icke allenast storlek men äfven beskaffenhet, som vid hvarje olika tidpunkt finnes eller kan komma att anskaffas, svar å här framställda

Dessutom skulle det rörliga minförsvaret särskildt kräfvä:

21 officerare,
51 underofficerare,
38 maskinister,
38 maskinistlärlingar,
17 öfverkorporaler,
102 kanonierer,
230 båtsmän, och
13 handtverkare.

Summa 510.

Alltså minvapnet inalles en personal af 683 man.

De grunder på hvilka minkomitén kommit till detta resultat uppgifvas vara:

att minvapnet icke bör uppträda isoleradt, utan tillsammans med det öfriga sjö- eller kustförsvaret;

att då enstaka krigsfartyg ej kunna, med synnerliga utsigter till framgång, uppträda, så böra flera fartyg af olika slag förenas under ett befäl och utgöra den så att säga taktiska enheten för det rörliga försvaret. I denna enhet skulle, utom andra fartyg, äfven ingå minfartyg, minbåtar och minmateriefartyg;

att minvapnet i sitt uppträdande kan vara af en rent defensiv eller blandad defensiv och offensiv natur;

att det *rörliga* minförsvaret afses att operera gemensamt med andra sjöförsvaret tillhörande fartyg, hvaremot det *fasta minförsvarets* uppgift blir att försvara vissa viktiga punkter (inlopp och farleder) på kusten.

Den först anförda af dessa grunder, hvarpå minkomitén bygger sitt förslag, torde i och för sig icke ovilkorligen tala för något särskildt minvapen eller särskild minkår, helst minkomitén, oaktadt hon för närmaste tidrymd af 5 å 6 år föreslår att för det rörliga minförsvaret icke färre än 10 minfartyg, 25 minbåtar och 3 minmateriefartyg böra genom nybyggnad anskaffas, gifver vid handen att ritningar till dessa fartyg och båtar icke finnas uppgjorda, eller detaljbestämmelserna för desamma ens nu kunna uppgifvas.

Lika litet lärer den andra i ordningen af de angifna utgångspunkterna leda till det resultat hvartill minkomitén kommit. Utom det att giltigheten af antagandet att enstaka krigsfartyg ej kunna, med synnerliga utsigter till framgång, uppträda, kan bestridas, och uppenbart måste bero såväl af det enstaka fartygets egen beskaffenhet som af motståndarens och beskaffenheten af de omständigheter för öfrigt under hvilka det uppträder, och äfven om minkomiténs åsigt om den taktiska enhetens bästa sammansättning vore riktig, hvilket dock ur militärisik synpunkt kan vara tvifvel underkastadt, så utgör detta sammanförande af olika fartygssorter inom samma afdelning väl icke något bjudande skäl för särskild minpersonal, isynnerhet som minkomitén ganska välbetänkt yrkar att alla sjövapnets officerare och underofficerare böra bibringas nödig undervisning och öfning, för att bli fullt

Bet. ang. organisat. af sjöf. militärpersoner m. m.

fråga tydligast lemnas genom bifogade, af komitén för ändamålet upprättade, tabeller 1—5.

hemmastadda med användandet af sådana minor, som kunna komma att tilldelas det rörliga minförsvaret. När härtill kommer att minvapnet — i likhet med alla andra vapen — »i sitt uppträdande kan vara af en rent defensiv eller blandad defensiv och offensiv natur», och det rörliga minförsvaret afser att operera gemensamt med andra sjöförsvaret tillhörande fartyg, hvaremot det fasta minförsvarets uppgift är att försvara vissa viktiga punkter (inlopp och farleder) på kusten» — en uppgift som tydligen sammanfaller med kustförsvarets i sin helhet — så finner komitén för organiserandet af sjövapnets militärpersonal just uti de af minkomitén anförda grunderna, stöd för sin åsigt, att såsom regel:

samtliga sjövapnets stridsfartyg böra, i den mån sådant lämpligen låter sig göra, förses med minmateriel, dels för att kunna anfalla med minor, dels för att, kunna värna sig mot sådana;

att sjövapnets personal bör göras hemmastadd och förtrogen icke allenast med de *rörliga* minoras handterande och användande, utan äfven med de *fasta* minoras;

att äfven om särskildta minfartyg och båtar inom den närmaste framtiden hinna att blifva konstruerade och byggda, deras förande och skötande bör öfverlätas till sjövapnets personal i likhet med öfriga fartygs;

att jemväl de fasta minoras handhavande bör öfverlätas till samma personal; och

att alltså, åtminstone till dess minväsendet hunnit en högre och annan utveckling än dess nuvarande, ingen särskild minkår bör upprättas, hvarken för det fasta eller det rörliga minförsvaret.

Komitén för organiserandet af sjövapnets militärpersonal hyser för sin del den öfvertygelsen, att om minväsendet framdeles når den praktiska och mångsidiga användbarhet, som vi alla önska det och som vi äfven till någon del redan anse oss ha anledning att förutsäga, detsamma skall, allteftersom det sjelft utvecklas och tillväxer, på samma gång allt innerligare sammanväxa med sjövapnet i sin helhet, så att den dag varder kommande då, för hvarje stridsfartyg, minan blir lika outhärlig som kanonen.

Men uppenbart stridande mot denna åsigt vore en organisation som ginge derpå ut att af sjöminan i dess ena eller andra form bilda ett fristående vapen för sig. Konsten att nedlägga, tända och i allmänhet rätt använda fasta minor, kan hvarken vara större eller mycket annorlunda än den att rätt handtera de rörliga, och grunderna för begagnandet af den ena sorten gälla tvifvelsutän för båda.

Komiterade anse sig fördenskill icke kunna biträda minkomiténs framställning till dess hufvudsakliga syfte. Men hvad som torde klart framgå ur minkomiténs skrivelse och förslag, det är att minans användande vid sjövapnet, långtifrån att minska behovet af personal, snarare ökar det, och detta i samma mån som minväsendet vinner fulländning och omfång. För närvarande har likväl komitén för organiserandet af sjövapnets militärpersonal icke ansett sig böra föreslå någon tillökning af den nu befintliga personalen, utan inskränkt sig till att, beträffande minväsendet, förorda: att ett mindepartement, i likhet med departementen för öfriga detaljer, måtte ordnas vid hvardera af sjövapnets stationer, och derjemte att minöfningar måtte bedrivas vid båda stationerna i öfverensstämmelse med komiterades underdåniga förslag till ordnandet af sjövapnets öfningar i allmänhet.

45. att en särskild mindetalj äfven vid Carlskrona station bör upprättas, och att mindetaljerna i likhet med öfriga varfsdetaljer, lämpligen böra benämnas mindepartement;
46. att till de officerare som komma att tjänstgöra vid dylika mindepartement böra anvisas åriga arvoden;
47. att, af den del af den s. k. allmänna beväringen, som tillhör sjöförsvaret, men nu exerceras af arméns befäl, och äfven fortfarande enligt komiterades tanke böra af samma befäl vapenöfvas, endast så stor del bör såsom sjöbeväring kvarstå och anses, som kan antagas erforderlig för att enligt författningarne genast fylla uppstående vakanser inom båtsmanshållet under krig; och anser komitén denna styrka böra vara vid pass tre gånger hela båtsmanshållets nummerstyrka eller omkring 15,000 man;
48. att alla de, som enligt 1 Art. 2 § af Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 13 November 1860, äro tjänstskyldiga vid flottan under krig, fortfarande böra vara att för sjöförsvaret påräknas, för att ingå, dels såsom krigsreserv, dels till bemaning af den del af handelsflottan, som antagligen kommer att vid krigstillfällen förhyras;

Och har komiten fördenskuil vid de förslag som uppgjorts till bedömande af personalbehovet vid stationerna, för mindepartementen upptagit: 2 regementsofficerare, 4 kapten, 12 subalternofficerare, 16 underofficerare, 8 maskinister, 64 matroser och jungmän och 56 båtsmän.

- 45.) Komiterade hafva ansett det vara af vigt att äfven vid Carlskrona station en minafdelning upprättas bestående af ett så stort antal officerare som är behöfligt icke blott för värden af minmaterielen, utan äfven på det att denna ännu jemförelsevis nya sjökrigsmateriel må kunna i största möjliga måtto fullkomnas till det användande, som gör sjöminneväsendet, efter våra egendomliga förhållanden, för oss ändamålsenligast. I öfrigt hänvisande till hvad som nyss yttrats i anförandet rörande minkomiténs utlåtande, hafva komiterade äfven velat uttala den åsigt, att dessa minafdelningar böra, för att icke blifva fristående utan satta i samma ställning till vapnet och administrationen som öfriga detaljer, för hvilka varfvenas tillgångar i så ett som annat afseende måste anlitas, benämnas mindepartement och lyda under varfscheferna, äfvensom att till de vid dessa departement tjänstgörande officerare lämpliga arvoden böra tilldelas såsom förhållandet redan är vid de öfriga departementena.
- 47.) Den del af den s. k. allmänna beväringen, som enligt författningarne tillhör Flottans beväringssområde, öfvas icke vid sjövapnet eller uti de detsamma tillhörande färdigheter, utan af arméns befäl och med infanteriets vapen. Komiterade, som anse sjöbeväringens vapenöfning vara ändamålsenlig på detta sätt, och således härutinnan icke önska någon förändring, hafva dock ansett sig böra ifrågasätta att, då sjöbeväringsskapet icke vid inträffande krig torde komma att användas för sjöförsvarets ändamål annat än såsom reserv, hvartill nu åt sjöförsvaret anslagna beväring är mera än behöfligt stor, flottans beväringssområde

49. att någon förhyrning af handelssjöfolk under fredstid icke bör betraktas behöflig och således icke vara påräknelig.

må så förminska att endast omkring 15,000 man af de nu sjöbeväringen tillhörande omkring 25,000 man, såsom sjöbeväring må anses; deremot synes hela den del af de vid Flottan beväringsskyldige, hvilka, emot tjenstskyldighet ända till 35 års ålder i händelse af krig, äro befriade från beväringmötena, böra såsom i första hand lämpliga till ersättningsmanskap för fartygen och till bemanning af för försvarets räkning förhyrda fartyg, fortfarande hållas för sjöförsvarets behof påräkneliga.

49. Då ändamålet med de årliga öfningarna till sjös är att i sjökrigsyrket dana den personal, som vid krigstillfällen i första hand skall bemanna stridsmaterielen, och då såväl den del af den s. k. allmänna beväringen som framgent kan komma att hållas påräknelig för sjöförsvarets behof, som den handelsflottans personal hvilken under krig är skyldig att tjäntgöra vid Flottan, af komitén betraktats endast såsom reserv, torde någon förhyrning af handelssjöfolk under fredstid, för sjöförsvarets behof, icke böra vara att påräkna.

III.

Fråga.

Huru stor befälspersonal, särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid* anses erfordras och kunna påräknas:

- a) huru många officerare,
- b) huru många underofficerare,

och i sammanhang härmed:

- c) huru många maskinister?

Svar.

Komitén anser:

50. att, af skäl som vid punkten 44 finnes anförda, tabellerna 1—5 lemna svar på här framställda fråga.

50. Tab. 1, 3, 4 och 5 utvisa det antal officerare, underofficerare och maskinister, som erfordras för de olika fartygen och tab. 2 det antal som till bestridande af de för ofvannämnde tjänstekategorier bestämda poster finnas att påräkna.

IV.

Fråga.

Huru skola personalens undervisning och öfningar ordnas, såsom:

- a) rekrytbildningen,
- b) korporalsskolor,
- c) underofficersskolor,
- d) årliga öfningar och sjötag?

att vid hvardera af sjövapnets stationer följande skolor skola finnas:

1. "*Exercisskola*": afsedd för rekryt-, manskaps-, korporals- och underbefälsbildningens praktiska del;
2. "*Informationsskolor*": afsedda för korporals- och underbefälsbildningens teoretiska del;

Svar.

Komitén anser:

med afseende å *undervisningen*:

51. att, då undervisningens ändamål är att grundlägga den för underbefäl och manskap erforderliga tjänstduglighet, följande bestämmelser böra tillämpas:

51. Undervisningens ändamål är, på sätt här ofvan uttalats, att grundlägga den för underbefäl och manskap erforderliga duglighet för den tjänst hvartill sjövapnets trupper äro afsedda, och hvilken sedermera under tjänstens utöfning skall underhållas och utvecklas; men då det i allmänhet torde vara omöjligt att så undervisa manskapet, att hvarje man blir lika duglig uti alla erforderliga färdigheter, bör det vara fördelaktigt att, icke allenast fördela manskapet emellan tjänsten till sjös och stationstjänsten, utan äfven att, hvad den förra beträffar, fördela fordringarne med afseende på den olika specialöfning, som till ett fartygs handhavande är behöfligt. För detta ändamål har komitén forordat att gemenskapen, med afseende å sjökrigstjänstens fordringar, först måtte fördelas emellan sjö- och stationstjänsten på så sätt, att de som visa mindre fallenhet för den förra utgallras för att användas för den senare; vidare har komitén föreslagit, att de för sjötjänst bibehållna fördelas såsom "*artillerister*": de som afses till artilleriets skötande; "*muskötterister*": de som afses till gevärets skötande; "*mindrer*": de som afses till minors skötande; "*eldare*": de som afses till maskineriets och panuornas handterande; "*sjukvaktare*": de som afses till de sjukas vårdande, samt slutligen "*sjömän*": de, som, jemte någon af de förra färdigheterna med inhemtande af större skicklighet i sjömansarbeten, hafva tillbragt så stor tid till sjös att de kunna erhålla denna benämning. Derjemte har komitén, då det hittills brukliga sättet att i besättningslistorna upptaga manskapet endast till den kår hvarifrån de borde uttagas, men ingen visshet förefunnits, att på detta sätt hvarje fartyg verkligen erhåller det antal korporalsämnen och förhandsmän, som fartygets cert erforderar för att kunna anses väl bemannadt, föreslagit manskapets fördelning i klasser, genom hvilka det blifver en möjlighet, att i besättningslistorna föreskrifva förutom antalet man inom hvarje af nyss uppräknade kategorier, äfven antalet man inom hvarje klass, hvarigenom nyssnämnda öfverklagade tillstånd torde blifva afhjelpt: äfven har man funnit det vara svårt under nuvarande förhållanden, att med full rättvisa utdela de s. k. uppmuntringspenningarna ombord i fartyg; detta har äfven komitén sökt genom sistnämnda klassindelning afhjelpa då hon föreslagit att uppmuntringspenningar, till en del bestämda, till en del beroende å fartygschefen, skola tillkomma allt manskap inom 1:a och 2:a manskapsklasserna, men inga andra.

att "*exercisskolan*" indelas uti:

"rekrytklassen",
 "3:e manskapsklassen",
 "2:a manskapsklassen", och
 "instruktörsklassen";

att "*informationsskolorna*" utgöras af:

"korporalskola" som indelas uti:
 "korporalskurs" och
 "distinktionskorporalskurs"; och
 "underbefälsskola", som indelas uti:
 "förberedande skola",
 "styrmansskola", och
 "underofficersskola";

att befälet öfver hvardera stationens alla skolor föres, under stationsbefälhafvarens öfverinseende, af en till chef för desamma förordnad regementsofficer;

att allt manskap af såväl matroskåren som båtsmanshållet, med afseende å yrkeskicklighet indelas uti "rekrytklassen", "3:e", "2:a" och "1:a manskapsklasserna", på så sätt att "rekrytklassen" upptager i sig allt manskap som ej genomgått rekrytkursen; "3:e manskapsklassen", allt manskap som genomgått rekrytkursen samt "2:a" och "1:a manskapsklasserna" allt det manskap som genom aflagda prof visa sig ega högre yrkeskicklighet; och skulle, derest Eders Kongl. Maj:t gillar en sådan klassindelning, den nuvarande artilleribåtsmansinstitutionen i sin helhet, på grund deraf, komma att upphöra;

att "2:a" och "1:a manskapsklasserna" hvar uti sig upptaga yrkesklasserna: "sjöman", "artillerist", "muskötterist", "minör" "eldare" samt "sjukvaktare" *);

att efter genomgångna öfningar eller efter aflagda prof som "eldare" eller "sjukvaktare" i "3:e manskapsklassen", manskapet uppflyttas, allt efter fallenhet, i "2:a manskapsklassen" inom någon af yrkesklasserna: "artilleri-" "muskötteri-" eller "minör-"; i "eldare-" och "sjukvaktare"-klasserna på grund af aflagda prof; för att uppflyttas i "2:a manskapsklassen" som "sjöman" fordras dessutom en viss tjenstetid och tjenstduglighet till sjös;

att manskap, som genomgår någon klass i exercisskolan, bör, så vidt möjligt är, deltaga uti skolans 4 månaders öfningsexpedition i följande ordning: "rekrytklassen", "2:a artilleriklassen", "3:e manskapsklassen" "2:a muskötteri-" och "minör"-klassen", samt "instruktörsklassen";

*) *Anm.* Komitén anser benämningen "sjukvårdare" lämpligare än "sjukvaktare", men har likväl ansett sig böra här använda den senare, såsom varande i nu gällande reglementen begagnad.

- att å de längre expeditionerna hufvudsakligen böra kommenderas de mest framstående i yrkesskicklighet i "2:a manskapsklassen" samt af "1:a manskapsklassen";
- att, således, på skolans exercisfartyg, hufvudsakligen "rekrytklassen", "3:e manskapsklassen" och de bästa af "2:a artilleri-" och "muskötteriklasserna" öfvas; öfrigt manskap öfvas ombord på eskadern tillhörande eller å enkelt fartyg;
- att manskapet inom de olika yrkesklasserna hufvudsakligen öfvas i den specialitet det tillhör, jemte i sjömanskap;
- att hvarje man inom "2:a" och "1:a manskapsklasserna", som vid målskjutningar med gevär eller kanoner aflagt ett fastställt högre prof å skjutskicklighet, erhåller ett utmärkelsetecken och ett arvode, hvilket senare torde böra utgå af de medel, hvilka för närvarande äro anslagne till kanonkommendörer;
- att manskapet under pågående skolöfningar, så vidt möjligt är, ej får användas till några andra göromål, samt att för arbeten å varfvena, då manskapet ej är i skolan, detsamma hufvudsakligen bör användas med afseende fästadt å den yrkesklass det tillhör, äfvensom till sjömansarbetens utförande;
- att alla uppvisningar eller inspektioner i och för approbation verkställas inför stationsbefälhafvaren, eller den han i sitt ställe dertill förordnar, som dervid, på chefens för skolorna eller fartygschefens förslag, verkställer manskapets uppflyttning inom de olika yrkesklasserna samt tilldelar utmärkelsetecken för skjutskicklighet;
- med afseende å "*exercisskolan*":
- att exercisskolans öfningar få fortgå hela året om efter af Kongl. Maj:t fastställda föreskrifter;
- att hvardera stationens exercisskola erhåller till sin disposition:
- "*Fast materiel*": ett exercisfartyg och en större eller mindre monitor med tidsenlig bestyckning;
- "*Rörlig d:o*" ett sjögående exercisfartyg, helst försedt med ångkraft;
- att årets alla båtsmansrekryter samtidigt uppfordras på hösten hvarje år, för att genomgå rekrytskolan, som börjar den 1 November i stationens exercisskola och fortgår derstädes eller ombord å skolans fasta exercisfartyg till omkring den 1 Juni, samt derefter å sjögående exercisfartyg till omkring den 1 Oktober;
- att rekryt, som, under kursens genomgående i skolan, vid stationen, eller vid slutet af rekrytöfningarna till sjös, befinnes sakna mottaglighet för undervisningen i skolan eller anlag för sjötjensten, öfverflyttas till varfsarbetareklass (53);
- att rekryterna under deras vistelse på stationen i militäriskt hänseende ställas närmast kommandanten under chefens för skolorna befäl, samt, så vidt möjligt

är, förläggas i för dem ensamt afsedda kasernrum, under tillsyn af vid exercisskolan tjänstgörande behöfligt underbefäl, instruktörer och korporaler;
att *"rekrytklassen"* skall omfatta:

läsning och skrifning,
"föreskrifter för manskapet" (tryckt kurs),
gymnastik (militär- och fristående),
infanteriexercis,
målskjutning med gevär,
artilleriexercis,
handgrepp med sabel (huggare),
bajonettfäktning,
vapenvården,
sjömaning,
"ledning för undervisning i sjömanskap och artilleri" (tryckt kurs),
rodd och båtsegling,
äntra och röra sig till väders,
exercis med segel och rundhult,
lodhyfning,
stå till rors, och
simning;

efter vunnen approbation som rekryt uppflyttas rekryt i "3:e manskapsklassen";
att öfningarna uti "3:e manskapsklassen" böra vara gemensamma för allt manskap i nämnda klass utom för dem som skola bildas till "eldare" och "sjukvaktare", hvilka böra öfvas, de förra vid ångmaskiner i land eller ombord, de senare vid sjukhus;

att de gemensamma öfningarna böra vara så omfattande, att, efter deras genomgående inga vidsträcktare militäröfningar erfordras för att inom yrkesklasserna "sjöman"-, "eldare"- och "sjukvaktare"- kunna uppflyttas äfven i "1:a manskapsklassen";

att *"3:e manskapsklassen"* bör omfatta:

för att kunna uppflyttas i "2:a manskapsklassen" såsom "artillerist", "muskötterist" och "minör":

läsning och skrifning,
"föreskrifter för manskapet" (tryckt kurs),
gymnastik (militär och fristående),
infanteriexercis,
målskjutning med gevär,

artilleriexercis,
 målskjutning med kanoner,
 exercis med landstignings- och båtkanon,
 sabelhuggning,
 bajonettfäktning,
 vapenvården,
 "ledning för undervisning i sjömanskap och artilleri" (tryckt kurs),
 sjömaning,
 lodhyfning,
 stå till rors,
 rodd och båtsegling,
 simning;

för att kunna uppflyttas i "2:a manskapsklassen" såsom "sjöman":

att hafva aflagt de för "3:e manskapsklassen" fastställda prof enligt nästföregående punkt;

att hafva tjenstgjort till sjös minst 12 månader;

att vara duglig i tjensten ombord och kunnig i utförandet af vanligast förekommande sjömansarbeten;

att kunna stå till rors;

att kunna hyfva lod;

att kunna sköta sig som slupstyrare, hufvudsakligen under rodd;

för att kunna uppflyttas i "2:a manskapsklassen" såsom "eldare":

att hafva tjenstgjort vid ångmaskin i land och ombord med vitsord om yrkesskicklighet såsom eldare;

för att uppflyttas i "2:a manskapsklassen" såsom "sjukvaktare":

att hafva genomgått sjukvaktareexamen;

att "2:a manskapsklassen" bör omfatta:

för att kunna uppflyttas i "1:a manskapsklassen" såsom "artillerist":

läsning och skrifning,

"föreskrifter för korporalerna" (tryckt kurs),

gymnastik (militär- och fristående),

artilleriexercis,

målskjutning med kanoner,

d:o d:o revolver,

sabelhuggning,

ammunitionsarbeten,

sjömansarbeten,

"ledning för undervisning i sjömanskap och artilleri" (tryckt kurs),

simning;

för att kunna uppflyttas i "1:a manskapsklassen" såsom "muskötterist":

läsning och skrifning,

"föreskrifter för korporalerna" (tryckt kurs),

infanteriexercis,

målskjutning med gevär,

bajonettfäktning,

vapenvården,

sjömansarbeten,

signalering,

"ledning för undervisning i sjömanskap och artilleri" (tryckt kurs),

simning;

för att kunna uppflyttas i "1:a manskapsklassen" såsom "minör":

(Då komitén icke kan hafva sig bekant huru en minmateriel — såväl den fasta som den rörliga — kan komma att blifva beskaffad och sålunda icke heller kunnat föreslå hvilka specialöfningar för manskapsklasserna inom minafdelningen blifva nödvändiga, har komitén icke heller i detta program framlagt något bestämdt förslag, helst dessa öfningars beskaffenhet bäst kunna bestämmas allt efter minmaterielens utveckling);

för att kunna uppflyttas i "1:a manskapsklassen" såsom "sjöman":

att hafva tjänstgjort till sjös minst 36 månader;

att vara god förhandssjöman;

att kunna utföra svårare sjömansarbeten;

att kunna segelsömnad;

att vara skicklig rorgångare; samt

att såsom slupstyrare kunna sköta sig i båt såväl under rodd som under segel;

för att kunna uppflyttas i "1:a manskapsklassen" såsom "eldare":

att hafva tjänstgjort ombord som eldare i 2:a klassen minst 12 månader, med vitsord om yrkesskicklighet;

för att kunna uppflyttas i 1:a "manskapsklassen" såsom "sjukvaktare":

att hafva tjänstgjort som 2:a klassens sjukvaktare i 12 månader, samt under hela sin tjänstetid varit minst 12 månader till sjös;

att "*instruktörsklassen*" bör omfatta:

att känna gällande exercisreglementen och att derefter kunna instruera;

med afseende å "*informationsskolorna*":

att undervisningen i informationsskolorna bör fortgå endast emellan de årliga sommaröfningarna, samt enligt af Kongl. Maj:t fastställt reglemente;

- att, till vidmakthållande af underbefällets militära tjenstduglighet, samtliga tjenstfria underofficerare böra under någon tid på våren, som af vederbörande stationsbefälhafvare bestämmes, inkommenderas uti exercisskolan, för att dels repetera för underofficerare bestämda militärfordringar, dels för att taga kännedom om under året möjligen tillkommen ny artillerimateriel eller anbefallda reglementsförändringar;
- att rättigheten under sjökommendering att bekomma uppmuntringspenningar bör vara beroende af den manskapsklass hvarje karl tillhör;
- att enhvar inom 1:a och 2:a manskapsklasserna, vid embarkering till sjötjenst, bör vara berättigad att åtnjuta, och, intill dess han genom försumlighet eller dåligt uppförande förverkat, bibehålla uppmuntringspenningar, men att till 3:e manskapsklassen, rekryter och skeppsgossar, inga uppmuntringspenningar böra medgifvas;
- att uppmuntringspenningarna för "2:a manskapsklassen" böra bestämmas till 5 öre, med rättighet för fartygschef att kunna öka dem till 10 öre, och uppmuntringspenningarna för 1:a manskapsklassen bestämmas till 10 öre, med rättighet för fartygschef att kunna öka dem till 15 öre;
- att en förändring af gällande sjötjenstgörings- och sjöaflöningsreglementen bör anbefallas i den syftning som i nästföregående punkt blifvit förordad, och så att uppmuntringspenningar icke ovilkorligen frändömas för hel månad eller månader, utan för hvilken tidrymd som helst, dock icke retroaktivt, äfvensom att frändömandet bör ske på grund af formlig undersökning, hvarom anteckning bör ske i såväl loggbok som förhållningsbok;
med afseende å *öfningarna*:

52. att öfningarna i hemfarvattena böra vara hufvudsak, såsom öfningar för krigs-
52. Fredsöfningarnas ändamål är att bibringa skicklighet och insigter af praktisk nytta vid infallande krig.

De böra fördenskull så mycket som möjligt närma sig till likhet med de anordningar och värf som vid krigstillfälle kan väntas förekomma, likasom till falt för deras verksamhet, hufvudsakligen böra väljas de vattenområden, som antagligen en dag bli krigsskådeplatsen för våra krafter till sjös.

Öfningar i hemlandsfarvatten böra följaktligen utgöra hufvudsak. Det är här våra krigsfartyg komma att uppträda och nyttan vid inträffande krig af en noggrann bekantskap med våra egna kuster och vatten, våra hamninlopp och farleder, torde vara obestridlig.

Men enär klimatiska förhållanden icke här kunna tillåta tillräckligt långvariga öfnings-tåg, för att vinna nödigt sjömanskap, och på det att icke alltför lång tid under overksamna vintermånader måtte gå förlorad för öfningen till sjös, så äro jemväl långväga expeditioner till varmare trakter nödvändiga.

Under krigstid måste antagas att, till vinnande af enhet och kraft, våra sjökrigsföretag komma att ledas af en högste befälhafvare öfver sjöstyrkan.

get, samt att alla de för dessa öfningar utrustade fartyg böra lyda under en eskaderchef.

Samtliga under sommaren i hemlandsfarvattnena utevaraude fartygen, äfvensom sjömine-öfningarna, böra alltså äfven i fredstid ställas under en gemensam *eskaderchef*.

Eskadern under honom delas i t. ex. tre afdelningar under hvar sin *afdelningschef*, hvilken tillika vore antingen fartygschef eller icke.

Kongl. Maj:t utfärdar instruktion för eskaderchefen, och på grund af denna och af öfriga bestämmelser som äro gällande, utfärdar eskaderchefen sina föreskrifter och befallningar till afdelningscheferna eller till enskilda fartygschefer.

Eskaderchefen rapporterar till Kongl. Maj:t och chefen för Kongl. Sjöförsvars-departementet, och skriftvexlar med stationsbefälhafvarne; afdelningschefer och fartygschefer endast undantagsvis till annan myndighet än eskaderchefen eller vederbörande afdelningschef. Härom bestämmer redan Flottans gällande reglemente.

Större delen af expeditionstiden för eskadern skulle kunna betraktas såsom en fortgående simulacre. Nödiga detaljöfningar — äfven rekrytfartygens — kunna, utan hinder häraf, fullväl bedrivas under tiden.

Man föreställe sig t. ex. att eskaderchefen beordrat en af eskaderns afdelningar till vestra kusten, en annan till Stockholms och Södermanlands skärgårdar; den tredje på kryssning i södra delen af Östersjön. Vestra och östra afdelningarna ha samband med hvarandra kanalvägen. Den södra, fiendtliga, har order att oroa antingen Göteborg eller Stockholm, t. ex. under loppet af en månad. Dag för anfallat vet ingendera af de öfriga afdelningarna, som väl bedriva sina detaljöfningar hvar för sig, men måste oafbrutet vara på sin vakt, utsända spejare etc. etc. — Likalitet kan den södra afdelningen, som har sitt stöd t. ex. i Carlskrona fastningar, veta om och när ett anfall väntar henne eller nämnda hamn. Att dessa kombinationer kunna på många sätt varieras, torde vara tydligt, och kunna ställas så att minor, pansarfartyg, sjögående segel- och ångfartyg etc., transportfartyg och sjukfartyg icke förglömmas, alla få sin beskärda del af öfning.

Det vore måhända nyttigt om sjövapnets öfningar kunde ställas i samband med arméns. Så som det ännu är staldt, torde dock häremot uppställa sig icke så få svårigheter. Eskaderchefen kan dock uppgöra sina program så, att t. ex. vissa armékårer och landtrupper antagas uppträda i samband med sjödispositionerna och sålunda vänja sina underhafvande vid tanken att isoleradt sjöförsvar icke lämpar sig för Sverige.

Åtskilliga approximativa alternativa förslager (tab. 6) till årliga öfningar med Kongl. Flottans fartyg finnas bifogade, och äro samtliga uppgjorda, under antagande att det hitills utgående öfningsanslaget (480+150) af 630 tusen riksdaler fortfarande kommer att blifva tillgängligt för samma ändamål. Att äfven dessa förslag kunna varieras är själfklart.

Lämpligt antal fartyg bör till öfningarnas bedrivande fördelas emellan stationerna.

Komitén har äfven uppgjort en mediumberäkning (tab. 7) utvisande antalet befäl, underbefäl och manskap, som enligt nyssnämnda alternativa förslager årligen skulle komma att öfvas från 2 till och med 11 månader, och anser komitén att, derest Eders Kongl. Maj:t finner för godt att gilla komiténs förslag angående gemenskapens indelning i klasser och kategorier, de fordringar som komitén vid punkten 44 fäst vid begreppet "*personalbehovet för fredstid*" på detta sätt böra blifva uppfyllda.

Fråga.

Kunna båtsmän lämpligen helt och hållet undvaras vid de i fredstid förekommande varfsarbetena? Om ej, i hvad mån kan behovet af deras användande inskränkas, och hvilket är det antal, som under olika tider af året anses oundgängligen böra vara att påräkna, under antagande att varfvena erhålla ungefär samma arbetsförmåga, som de nu ega?

Svar.

Komitén anser:

53. att båtsmän lämpligen icke helt och hållet kunna undvaras vid de i fredstid förekommande varfsarbetena;
54. att behovet af båtsmäns användande vid varfsarbetena endast kan förminskas i den mån mekaniska inrättningars anbringande kunna ersätta behovet af människokraft;
53. Komiterade hafva såväl uti motiverna till punkten 43 som uti de bifogade tabläerna till beräkning af personalbehovet, redan gifvit tillkänna sin åsigt i denna fråga, men vilja äfven nu ytterligare söka ådagalägga nyttan af att bibehålla båtsmännen såsom arbetare å varfvena.
- Tab. 1 utvisar att till bemanning af flottans materiel år 1872 icke erfordras flera än 1,591 man båtsmän, under det att, på skäl som i åberopade punkten 43 och längre fram vid punkten 55 anföras, båtsmanshållets hela styrka förordas tillsvidare förblifva minst 4,500 man. Att med här angifna behof till sjötjenst öfva hela båtsmanskåren till sjös vore att misshushålla med anslaget till exercis med flottans bemanning; men då såsom äfven förordats (51): "Att rekryt som under kursens genomgående befinnes sakna emottaglighet för undervisningen i exercisskolan eller anlag för sjötjensten, bör öfverflyttas till varfsarbetareklass", det är att antaga, med afseende å den del af hela båtsmanshållets styrka, som återstår i förhållande till den för sjötjenst erforderliga, att genom den utgallring som härigenom kan ske, de som bibehållas för att vapenöfvas komma utgöra ett särdeles dugligt folk, så bör bibehållandet af båtsmän äfven för varfsarbete vara för tjensten nyttigt och för staten i ekonomiskt hänseende fördelaktigare, än att för dessa göromål antaga extra arbetare, åtminstone så länge båtsmansinstitutionen kvarstår.
- 54.) Genom under förlidet år nådigst utgifna föreskrifter, har det vid stationerna tjenstgörande
- 55.) antal båtsmän inskränkts till den minsta siffra, som med varfsarbetenas fördel och stationernas behöriga bevakande låter sig förena. Närstående tabell, uppgjord med ledning af från stationerna erhållna uppgifter, upptager sålunda endast det manskap som erfordras för de med sjelfva varfsarbetenas bedrifvande afsedda ändamål, och är således hvarken det manskap som bör hållas vid exercisskolorna, ej heller det till bevakning behöfliga, deruti inberäknadt. Men då en del af den här såsom behöflig upptagna styrka måste användas till transporter m. m., som genom under utförande varande rälvägsanläggningar komma att minskas, och en koncentrerung af varfvenas verkstäder skulle medföra att med mindre arbetspersonal bör kunna vinnas lika arbetsprodukt, så är att antaga, det nu behöfliga antalet ifrågakvarande varfsarbetare framdeles bör kunna förminskas.

55. att, under antagande att varfvena erhålla ungefär samma arbetsförmåga som de nu ega, följande antal båtsmän böra vara att för varfsarbetena påräkna:

Carlskrona. Skeppsholmen.

under årets 1:a kvartal	510.	150.
» » 2:a »	610.	140.
» » 3:e »	560.	100.
» » 4:e »	570.	190.

Anm. I det här uppgifna behovet för hvardera stationen är icke inberäknadt det i exercisskolorna tjänstgörande eller till vaktgöring erforderliga manskap, ej heller å Carlskrona station det antal båtsmän som erfordras å sjöfästningarna.

VI.

Fråga.

Huru stort antal båtsmän anses således fortfarande erforderligt för sjövapnet och hvardera af dess stationer, huru bör båtsmansuppföringen lämpligen ordnas, och huru bör kompanibefålet vara organiseradt på rotarna?

för båda stationerna gemensamt:

till sjövapnets fartyg (1872)..... 1,750,

för Carlskrona station:

varfsarbetare..... 2,000,

för Stockholms station:

varfsarbetare..... 600,

Summa 4,350;

Svar.

Komitén anser:

56. att för sjöförsvaret i dess helhet, deri dock icke inberäknadt något manskap till garnisonstjänst vid stationer och å sjöfästningar, erfordras:

56. Tab. 1. utvisar behovet af båtsmän, erforderligt till bemanning af den sjökrigsmateriel som nu finnes eller är under nybyggnad, att vara..... 1,591 man;
som likväl någon tillökning motsvarande antalet sjuke m. fl. otjänstbara icke häruti är inberäknad, och denna torde böra uppskattas till 10 %, så utföres
en sådan tillökning med..... 159 man,
hvarigenom summan..... 1,750 man
utvisar, den båtsmansstyrka som är erforderlig till materielen.

Ehuru det är Eders Kongl. Maj:ts höga rätt att nyttja roterade och indelte båtsmän så ofta deras tjänstgöring är behöflig, torde dock för hvarje effektiv karl som till inställelse

57. att åt stationsbefälhafvarne, hvilka det för närvarande åligger att hos Kongl. Förvaltningen af sjöärendena uppgifva behovvet af båtsmän såväl för tienstgöringen å stationen som till sjötienst, bör öfverlemnas att, utan föregående hemställan till Kongl. Förvaltningen af sjöärendena, med iakttagande af gällande lag och författningar, bestämma om alla uppfordringar inom båtsmanshållet, vare sig till sjö- eller stationstienst;
58. att kompanibefålet vid båtsmanskompanierna bör utgöras af en kompanichef samt två distinktionskorporaler vid hvarje kompani hvars nummerstyrka öfver-

vid stationen erfordras under fredstid, i allmänhet böra beräknas 3 båtsmansnummer; hvad ofvan till materielen erforderliga manskapsstyrka beträffar, bör detta förhållande icke utöfva något väsendtligt inflytande, enär under fredstid antagligen endast omkring tredjedelen af denna styrka, rekryterna oberäknade, kommer att samtidigt vara uppfordrad. Men med det manskap stationstienst kräver, är förhållandet annorlunda. Roteringskompanierna böra enligt gällande författningar i allmänhet vara befriade från stationstienstgöring under 2 år efter 1 års uppfordring och indelningskompanierna 8 månader efter 4 månaders tienstgöring. För att finna antalet båtsmansnummer erforderligt att hålla den vid stationerna tienstgörande båtsmanspersonal ständigt fulltalig bör således det i medeltal pr år enligt punkten 55 dagligen härtill påräknade antalet..... i Carlskrona 562 man och i Stockholm 145 man, multipliceras med 3, utgörande..... för Carlskrona 1,686 man och för Stockholm 435 man. Lägges härtill den i Tab. 1 upptagna minafdelning, procent för sjuke, permitterade m. fl..... för Carlskrona 314 man och för Stockholm 165 man, så utvisar summan..... för Carlskrona 2,000 man och för Stockholm 600 man, det erforderliga antalet båtsmansnummer till fyllande af behovvet af båtsmän vid de respektive sjövapnets stationer.

57. Enligt gällande författningar ske alla uppfordringar genom stationsbefälhafvarne, hvilka direkt derom med Konungens befallningshafvande korrespondera, dock så, att hvad roteringen angår, uppfordringen bestämmes af Kongl. förvaltningen af sjöärendena efter förslag af stationsbefälhafvarne. Men då antalet båtsmän som under året bör till stationstienst uppfordras är i stat beräknadt, och då stationsbefälhafvaren i Carlskrona eger rättighet, att redan nu, utan hemställan till Kongl. förvaltningen, uppfordra indelningsbåtsmanskompanierna, så se komiterade icke något skäl hvarföre icke båda stationsbefälhafvarne, hvilka bära ansvaret för hvar sin station, borde erhålla rättighet att enligt lag och författningar äfven uppfordra öfriga kompanier.
58. Det torde vara en genom erfarenheten erkänd sanning, vitsordad senast af den af Eders
59. Kongl. Maj:t under den 4 December 1868 tillsatta komité till utredning af frågan om
60. lindring i båtsmanshållet, att båtsmansinstitutionen i allmänhet icke erhållit den om-
61. vårdnad, som varit önskelig för att kunna göra båtsmannen till såväl duglig sjökrigsman
62. som en inom sin hemort nyttig och aktad medborgare. Skälen härtill hafva varit flerahanda. Dels hafva kompanierna på roten saknat tillräckligt befall, dels har detta befall,

stiger 150 man, men en distinktionskorporal vid hvarje kompani hvars nummerstyrka understiger 150 man, dessa senare utöfver det antal korporaler och vice-korporaler som redan finnes;

59. att båtmanskompanicheferna böra vara officerare vid antingen Kongl. Flottan eller reservstaten, men företrädesvis tillhöra den förra, samt att det må bero på vederbörande stationsbefälhafvare att bestämma, huruvida kompanicheferna böra vara kompanierna följaktiga till stationen för att der förblifva, eller icke;

på grund af de ringa respenningar som bestås kompanicheferna, icke billigtvis kunnat tillhållas, att, genom ofta förnyade besök inom hvarje del af sitt kompani, så noggrannt som önskligt varit fullgöra sina skyldigheter i detta afseende, dels, att då till kompanichefer ofta måst användas officerare, hvilka blifvit förflyttade från aktiv stat, kompanierna icke alltid hafva kunnat skötas med samma för tjensten lefvande intresse, hvilket borde kunna förväntas hos dem som ännu stode qvar å aktiv stat. Den först omnämnda bristen på tillräckligt befäl hafva komiterade ansett böra afhjelpas dels genom af stationsbefälhafvarne tillsatta, och under dem lydande inspektörer, minst en vid hvardera stationen, som inom landsorterna, på grund af den allmänna instruktion som Eders Kongl. Maj:t i detta hänseende kunde behaga utfärda, i stationsbefälhafvarnes stad och ställe, under hvars inseende båtsmanshället står, utöfva en såväl militäriskt kontrollerande som en administratift förmedlande myndighet, i det att inspektörerna skulle såväl tillse att kompanicheferna efter lag och författningar fullgöra sina skyldigheter, som söka uppträda förmedlande emellan kompanicheferna och rust- och rotehållare samt emellan dessa senare och båtsmännen, dels genom att till kompanichefernas biträde uti kompaniernas militära och ekonomiska vård tillsätta distinktionskorporaler, två vid hvarje kompani hvars nummerstyrka öfverstiger 150 man, annars en. Sådana korporaler förordades redan uti »Grunder till ombildning af Sveriges sjöförsvaret» år 1865 af dåvarande chefen för Kongl. sjöförvarsdepartementet, men synes i dessa grunder vara inberäknade bland de ordinarie korporalerna och således tillhörande ett visst korporalskap, då deremot komiterade tänkt sig dessa distinktionskorporalers verksamhet böra utsträckas till hela kompaniet. Det arvode komiterade för dem föreslagit är lika med det som i ofvannämnda »Grunder» förutsattes.

Hvad de åt kompanicheferna bestådda respenningarne beträffa, så synes dessa komiterade af flera skäl vara, isynnerhet inom roteringskompanierna, för små. I äldre tider berättigades kompanicheferna vid båtsmanskompanierna under resor inom kompaniets stånd att åtnjuta traktamente efter 1807 års resereglemente, hvaremot skjutsen skulle utgå efter tågordningen och resereglementet; på denna tid innehade kompanicheferna bohemman men icke något arvode. Sedan bohemmanena 1816 indragits, tillades dem arvoden under förklaring att de tillika utan traktamente skulle verkställa de resor och förrättningar inom kompaniernas stånd, som kunde påfordras, men 1820 tillades dem äfven respenningar, hvilka, af olika belopp alltefter kompaniområdenas utsträckning, senast år 1858 förhöjdes.

60. att resekostnadsersättning åt kompanicheferna vid båtsmanshället icke bör såsom nu utgå med en bestämd summa, utan på grund af afgifvande räkning upptagande resekostnadsersättning för verkligen inom kompaniets stånd företagna tjänsteresor;
61. att hvarje distinktionskorporal må i årligt arvode erhålla 90 r:dr rmt;
62. att, inspektörer för båtsmanshället, minst en vid hvardera stationen, böra af vederbörande stationsbefälhafvare tillsättas och lyda under honom, samt att dessa inspektörers åligganden böra bestämmas uti af Eders Kongl. Maj:t fastställd instruktion.

Sedan dess har emellertid skjutslegan betydligt ökat utan att derföre dessa resepenningar förhöjts, och då t. ex. för Tjusts kompaniområde, som, ändock det icke är bland de vidsträcktaste, har en utsträckning af 18 mil i en direktion och 7 mil i en annan, de respennningar som åtgå för att i ordning kunna besöka hvarje del af kompaniets stånd godtgöras med endast 140 rdr rmt, så hafva komiterade kommit till den åsigten att, derest verkligen en ordnad tillsyn inom kompanierna skall kunna ernås, respennningarnes belopp böra bestämmas mera efter de grunder som förr voro gällande, eller efter de resekostnader som finnas vara behöfliga, och trots detta bäst kunna uppfyllas derigenom att hvarje kompanichef blir berättigad att åtnjuta resekostnadsersättning beräknad efter verkligen företagna tjänsteresor inom kompaniets stånd. Sist anförda olägenhet inom båtsmanshället, att till kompanichefer ofta användts officerare, hvilka blifvit förflyttade från aktiv stat, hafva komiterade ansett böra undanröjas genom stadgande att företrädesvis officerare, som tillhöra den aktiva kåren, böra af vederbörande till kompanichefer föreslås.

Till fullgörande af Eders Kongl. Maj:ts nådiga föreskrift att fullständiga kostnadsberäkningar böra, i den mon sådana kunna åstadkommas, bifogas komiténs afgifvande betänkanden och förslag, har komitén uppställt bifogade tab. 8 och 9 upptagande en beräkning af alla sådana af komitén i detta betänkande framlagda förslagens kostnader, hvilka kunna hafva inverkan på 5:te hufvudtitelns stat.

Hvad komiténs förslager rörande tillsättande af inspektörer vid båtsmanshället och full resekostnadsersättning åt båtsmanskompanicheferna beträffar, torde deraf härflytande kostnader drabba förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar, och hafva i denna tabell icke blifvit upptagna såsom varande omöjliga att med någon tillförlitlighet beräkna.

Då det emellertid icke är komiténs afsigt att föreslå någon förhöjning i nuvarande aflöningsanslag i och för de framställda förslagens genomförande, utan att genomförandet må ske endast i den mon redan befintliga anslag dertill lemna tillgång (se Tab. 9), har komitén äfven velat uttala sin mening att först tillgängliga medel måtte användas till omdaning af kanonierkåren, och att lönefyllnaden till officers-

och underofficerskårerna måtte utgå enligt samma grunder som i Kongl. brefvet af den 10 Juli 1866 äro bestämda, äfvensom att början måtte ske med underofficerskåren.

Komiterade framhärda med djupaste vördnad, trohet och nit,

Stormäktigste Allernådigste Konung,

Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste, tropligtigste
tjenare och undersåte

C. A. SUNDIN.

O. STACKELBERG.

med reservation.

E. ODELSTJERNA.

med reservation.

PH. VIRGIN.

JOHN AMÉEN.

Stockholm den 27 Januari 1872.

F. W. von Otter.

Förslag utvisande behovet af befäl, underbefäl, maskinister och samt till min-detaljén,

Fartyg.	Befäl.					Underbefäl.				Maskinister.			
	Antal.	Flagemän.	Regementis- Officerare.	Kapitän- Subaltern- Officerare.	Kapitän och Subaltern- Officerare.	Summa.	Styrman.	Konstaplar.	Skeppare.	Summa.	Maskinister.	Lärjngar.	Summa.
Monitorer: "John Ericson"	1	—	1	3	4	3	4	1	8	5	4	9	
D:o	3	—	3	9	12	9	12	3	24	15	12	27	
Pansarbåtar: "Gerda"	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	
D:o	4	—	—	8	8	4	4	—	8	8	4	12	
D:o "Sköld"	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	
D:o	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	
D:o "Garmer"	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	
Ångfregatten "Vanadis"	1	—	1	5	6	4	8	6	18	4	2	6	
Ångkorvetten "Balder"	1	—	1	5	6	4	5	4	13	4	3	7	
D:o "Geffe"	1	—	1	4	5	4	4	4	12	3	2	5	
D:o "Thor"	1	—	1	3	4	3	4	3	10	3	2	5	
Ångfartyget "Valkyrian"	1	—	1	2	3	3	2	2	7	3	1	4	
Kanon-ångbåtar: "Svensksund"	1	—	—	2	2	1	1	1	3	2	1	3	
D:o	9	—	—	18	18	9	9	9	27	18	9	27	
Chefs-ångfartyg: "Sköldmön"	1	—	—	1	1	1	—	—	1	2	1	3	
D:o "Kare"	1	—	—	1	1	1	—	—	1	1	2	3	
Ångskeppet "Stockholm" (transportfartyg med half besättning)	1	—	1	4	5	3	3	4	10	4	4	8	
Depôt-exercisfartyg i Carlskrona	1	—	1	4	5	4	7	6	17	—	—	—	
D:o i Stockholm	1	—	1	4	5	4	7	6	17	—	—	—	
Sjukfartyg (minst)	2	—	2	4	6	2	3	3	8	—	—	—	
Eskader-Chefer och Staber	—	1	6	10	17	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	34	1	20	95	116	63	77	52	192	80	51	131	
Öfver-Styrelsen	—	—	6	3	9	—	—	—	—	—	—	—	
Min-afdelningen	—	—	2	16	18	—	8	8	16	4	4	8	
Stationstjensten i Carlskrona	—	1	8	18	27	8	15	12	35	4	—	4	
D:o i Stockholm	—	1	6	13	20	6	15	7	28	2	—	2	
Tjensten på roten	—	—	—	20	20	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	—	2	22	70	94	14	38	27	79	10	4	14	
Summan för fartygen	—	1	20	95	116	63	77	52	192	80	51	131	
Summa Summarum... ..	—	3	42	165	210	77	115	79	271	90	55	145	

N:o 1.

manskap till de fartyg, hvilka nu finnas eller äro under nybyggnad, stationerna m. m.

Manskap.				Flaggman.	Regements-Officerare.	Kaptenar och Subaltern-Officerare.
Matrosar och Jungmän.	Skeppsgossar.	Båtsmän.				
10	4	45				
30	12	135				
5	1	29				
20	4	116				
5	1	29				
5	1	29				
5	1	11				
48	10	200				
40	8	130				
30	8	98				
12	4	82				
8	2	28				
6	—	24				
54	—	216				
3	—	5				
4	—	9				
40	5	265				
10	6	20				
10	6	20				
—	—	100				
345	73	1,591				
—	—	—				
64	—	56				
50	—	950				
20	—	385				
—	—	—				
134	—	1,391				
345	73	1,591				
479	73	2,982				
			Specifikation å behovet af Officerare: till Öfverstyrelsen:			
			Chef i Förvaltningen af Sjöärendena	—	1	—
			Ledamöter i D:o D:o	—	2	—
			Chef i Sjöförsvars-Departementets Kommando-expedition	—	1	—
			Adjutanter i D:o D:o	—	—	2
			Adjutant i Förvaltningen af Sjöärendena	—	—	1
			Ledamot i Krigshofrätten	—	1	—
			Chef i Sjökartekontoret	—	1	—
			Summa	—	6	3
			Till Stationstjensten i Carlskrona:			
			Stationsbefalhafvare	1	—	—
			Varfs-Chef	—	1	—
			Kommandant	—	1	—
			D:o å Sjöfästningarne	—	1	—
			Departements-Chefer	—	2	—
			Adjutanter hos Stationsbefalhafvare, Varfs-Chef och Kommandant	—	—	3
			Krigsrätten	—	1	3
			Besigtningar	—	1	2
			Proviantmagasin och Bageri	—	1	1
			Matroskompani-Chefer	—	—	2
			Skeppsgossekompani-Chef	—	—	1
			Varfs-Officerare	—	—	2
			Båtsmanskassernen	—	—	1
			På Sjöfästningarne	—	—	3
			Summa	1	8	18
			Till Stationstjensten i Stockholm:			
			Stationsbefalhafvare	1	—	—
			Varfs-Chef	—	1	—
			Kommandant	—	1	—
			Departements-Chefer	—	2	—
			Adjutant hos Stationsbefalhafvare och Kommandant	—	—	2
			Krigsrätten	—	1	3
			Besigtningar	—	1	3
			Matroskompani-Chef	—	—	1
			Varfs-Officerare	—	—	2
			Båtsmans- och Matroskassernen	—	—	2
			Summa	1	6	13

Anm. På sätt i motiverna för punkten 44 närmare omfattas, ingår behovet af bemanning till rörliga minväsandet i här upptagna personal.

(Forts. sid. 47).

Förslag, utvisande hvad som från befintlige Stater m. m. kan påräknas för samt hvad derutöfver kan påräknas

	Behof.			Tillgång.			Brist.
	För fartygen.	m. m.	Summa.	Ballorna upptaga.	10 % afdrag för sjukdom och andra hinder.	Påräknelig effektiv styrka.	
Officerare							
å Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårdsartilleriets stater	—	—	—	143	14	129	11
å Reserv- och indragnings-staterna år 1872	—	—	—	78	8	70	
enligt Tab. N:o 1	116	94	210			199	
Underofficerare							
å Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårdsartilleriets stater	—	—	—	220	22	198	39
å Reserv-staten år 1872	—	—	—	38	4	34	
enligt Tab. N:o 1	192	79	271			232	
Maskinister							
å Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårdsartilleriets stater	—	—	—	46	4	42	19
i krig tjenstgöringsskyldige af handelsflottan emellan 20—35 år, enligt uppgift för 1870	—	—	—	93	9	84	
enligt Tab. N:o 1	131	14	145			126	
Matrosor, Jungmän och Kanonierer							
å Kongl. Flottans och Kongl. Skärgårdsartilleriets stater	—	—	—	600	60	540	—
enligt Tab. N:o 1	345	134	479				
Båtsmän							
å samtliga Sjöförsvaret nu tillhörande kompanier	—	—	—	5,676	567	5,109	—
enligt Tab. N:o 1	1,591	1,391	2,982			5,109	
Sjöbeväring							
i krig tjenstgöringsskyldige Sjökapten emellan 20—35 år, enligt uppgift för 1870	—	—	—	295	29	266	—
d:o d:o Styrmän d:o d:o	—	—	—	580	58	522	—
d:o d:o Manskap d:o d:o	—	—	—	5,882	588	5,294	—
af Komitén föreslagen Sjöbeväring af de 5 klasserna	—	—	—	15,000	1,500	13,500	—

N:o 2.

de i Tab. N:o 1 uppgifna behovens fyllande, såsom Krigs-reserv.

(Forts. af Tab. N:o 1).

Öfverskott.	Krigsreserv.	
		<i>Anmärkningnar.</i>
		{ Bristen på Officerare beräknas att fyllas från Sjökrigsskolans utexaminerade elever, hvilka icke ingå vid Kongl. Flottan; men då antalet af Officerare på Reserv- och Indragnings-staterna minskas i mon af afgang, visar sig häraf nödvändigheten af en permanent Reserv-stat, beräknad till omkring 40 Officerare; då uppstår likväl en ytterligare brist på 30 Officerare att fylla från Sjökrigsskolan och tjänstgöringsskyldige Sjökaptenener.
		{ Samma anmärkning i afseende på Reservstaten gäller Underofficerare, för hvilka bristen 39 först fyllas af de 61 öfverskjutande Matroserna, hvarefter återstoden af de senare, utgörande 22, upptages såsom krigsreserv.
		{ Enär en stor del af handelsflottans i krig tjänstgöringsskyldige Maskinister torde komma att behövas för de privata ångfartyg, hvilka för statens räkning kunna blifva använda, blir bristen på Maskinister sannolikt större än den här upptagna, men denna måste då fyllas medelst förhyrning.
61	22	{ Från här upptagna öfverskott afgår först 39, hvilka påräknas för fyllande af bristen på Underofficerare; återstående 22 kunna således uppföras såsom krigsreserv.
2,127	2,127	{ Ifrån denna reserv måste afräknas hvad af denna manskaps-klass kan behöfva att användas till garnison å stationerna samt å Sjöfästningarne.
—	266	{ Af de i krig tjänstgöringsskyldige Sjökaptenener, Styrman och manskap emellan 20—35 års ålder, torde dock största delarne vara använda å handelsflottan på aflägsnare farvatten samt å privata för staten behöflige ångfartyg, och kunna derföre icke med någon slags säkerhet vara påräknelige såsom reserv.
—	522	
—	5,294	
—	13,500	

Specifikation å uppgifna behovet af Båtsmän:

För Stations- och Varfstjensten i Carlskrona.

<i>Varfsarbetare</i> , i medeltal.....	562 man.
<i>Bevakningsmanskap</i> , 17 poster under gevär dagligen, jemte 6 korporaler till vakterna utgör 57 man, med 3 nätter fria; alltså 4×57	228 "
D:o till 14 nattvakare poster ..	44 "
D:o till 4 poster i Kruthus och Laboratorium.....	16 "
Förslagsvis i exercisskolan varande rekryter	100 "
Summa 950 man.	

För Stations- och Varfstjensten i Stockholm.

<i>Varfsarbetare</i> , i medeltal.....	145 man.
35 man <i>Bevakningsmanskap</i> med 3 nätter fria, alltså 35×4 ..	140 "
Förslagsvis i exercisskolan varande rekryter	100 "
Summa 385 man.	

Tab. N:o 3.

Förslag, utvisande behovet af befäl, underbefäl och manskap för nedan-
nämnda fartyg, samt, enligt Tab. N:o 1, för Öfverstyrelsen, stationerna,
fasta min-afdelningen och tjensten på roten m. m.

Fartyg.	Antal.	Befäl.			Underbefäl.			Maskinister.			Manskap.				
		Regements- Officerare.	Fläggmän och Officerare.	Kaptener och Subaltern- Officerare.	Summa.			Summa.	Maskinister.	Lärtingar.	Summa.	Matrosar och Jungmän.	Skeppsossar.	Båtsmän.	
10 st. Monitorer	—	—	10	30	40	—	—	—	80	—	—	90	100	40	450
20 st. Pansarbåtar	—	—	—	40	40	—	—	—	40	—	—	60	100	—	580
Minafdelningen ¹⁾ (den rörliga)	—	—	2	8	10	—	—	—	18	—	—	20	36	—	88
4 st. Ångkorvetter	—	—	4	20	24	—	—	—	52	—	—	28	160	16	520
3 st. Chefsfartyg	—	—	—	6	6	—	—	—	9	—	—	6	15	—	75
Exercis- och rekrytdepöten ...	—	—	2	8	10	—	—	—	34	—	—	—	32	—	40
Sjukfartyg	—	—	2	4	6	—	—	—	8	—	—	—	—	—	100
Staber (eskader- och afdelnings- chefer samt adjutanter).....	—	—	8	11	19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	28	127	155	—	—	—	241	—	—	204	443	56	1 853
Personalbehof i land vid sta- tionerna och på roten m. m. enligt Tab. N:o 1	—	—	24	70	94	—	—	—	79	—	—	14	134	—	1,391
Summa Summarum ²⁾	—	—	52	197	249	—	—	—	320	—	—	218	577	56	3,244

¹⁾ Detta under förutsättning att samtliga dertill lämpliga fartyg förses med minor, äfven de, ty eljest kommer be-
hovet af sjöminepersonal att ansenligt växa.

²⁾ I dessa summor är ingen reserv inräknad.

Anm. Med afseende å det *påräkneliga* personalantalet hänvisas till Tab. N:o 2.

Tab. N:o 4.

Förslag, utvisande behovet af befäl, underbefäl och manskap för nedan-
nämnda fartyg, samt, enligt Tab. N:o 1, för öfverstyrelsen, station-
erna, fasta min-afdelningen och tjensten på roten, m. m.

Fartyg.	Antal.	Befäl.				Underbefäl.				Maskinister.			Manskap.		
		Flaggmän.	Regements- Officerare.	Subaltern- Officerare.	Kaptener och Summa.	Styrmän.	Konstaplar.	Skeppare.	Summa.	Maskinister.	Larlingar.	Summa.	Marrosar och Jungmän.	Skeppsossar.	Båtsmän.
Monitor	1	—	1	3	4	3	4	1	8	5	4	9	10	4	45
D:o	3	—	3	9	12	9	12	3	24	15	12	27	30	12	135
Monitor mindre	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	5	1	29
D:o	23	—	—	46	46	23	23	—	46	46	23	69	115	23	667
Obepansrad båt	1	—	—	1	1	1	1	1	3	2	1	3	4	1	17
D:o	35	—	—	35	35	35	35	35	105	70	35	105	140	35	595
Ångfregatten Vanadis	1	—	1	5	6	4	8	6	18	4	2	6	48	10	200
Ångkorvetten Balder	1	—	1	5	6	4	5	4	13	4	3	7	40	8	130
D:o Gefle	1	—	1	4	5	4	4	4	12	3	2	5	30	8	98
Ångkorvett	1	—	1	5	6	4	5	4	13	4	3	7	40	8	130
D:o	1	—	1	5	6	4	5	4	13	4	3	7	40	8	130
Ångfartyget Valkyrian	1	—	—	2	2	3	2	2	7	2	1	3	8	4	28
Eskader-Chefsfartyg	3	—	—	6	6	9	6	6	21	6	3	9	24	12	84
Afdelnings-Chefsfartyg	1	—	—	1	1	1	1	1	3	2	1	3	6	4	22
D:o	1	—	—	1	1	1	1	1	3	2	1	3	6	4	22
Kanon-ångbåtar, Afdelnings-Chefs- fartyg eller "tenders"	10	—	—	10	10	10	10	10	30	20	10	30	60	40	220
Minbåt (större)	1	—	—	1	1	—	1	1	2	1	1	2	4	—	10
D:o	11	—	—	11	11	—	11	11	22	11	11	22	44	—	110
Minbåt (mindre)	1	—	—	—	—	—	1	—	1	1	1	2	3	—	4
D:o	11	—	—	—	—	—	11	—	11	11	11	22	33	—	44
Mindepötfartyg	1	—	—	1	1	—	1	1	2	1	1	2	4	—	10
D:o	3	—	—	3	3	—	3	3	6	3	3	6	12	—	30
Rekognoseringsfartyg	1	—	1	3	4	3	2	1	6	3	2	5	8	2	50
D:o	3	—	3	9	12	9	6	3	18	9	6	15	24	6	150
Exercisfartyg	1	—	1	4	5	4	7	6	17	—	—	—	10	6	20
D:o	1	—	1	4	5	4	7	6	17	—	—	—	10	6	20
Sjukfartyg	1	—	—	1	1	—	2	2	4	—	—	—	—	—	25
D:o	3	—	—	3	3	—	6	6	12	—	—	—	—	—	75
Staber	—	1	17	23	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	1	32	203	235	136	181	122	439	231	141	372	658	192	3,100
Öfverstyrelsen, mindetaljen och station- tionerna m. m., se Tab. N:o 1	—	2	22	70	94	14	38	27	79	10	4	14	134	—	1,391
Summa Summarum	—	3	54	273	329	150	219	149	518	241	145	386	792	192	4,491

Anm. 1. Å förslaget upptagna fartygsstyrka, grundad på det antagande, att de viktigaste punkter på kusten och inom skärgårdarne åtminstone äro passagerer befastade, är indelad i 4 eskadrar, af hvilka hvar och en anses föra 17 pansarbrytande kanoner, eller af största kaliber; hvarje eskader utgöres af 3:ne afdelningar.

2. Med afseende å det påräkneliga personalantalet hänvisas till Tab. N:o 2.

3. Utom å förslaget upptagna särskilda minfartyg, anses alla fartygen vara utrustade med lämplig minmateriel.

Bet. ang. organisat. af sjöf. militärpersonal m. m.

Tab. N:o 5.

Förslag, utvisande behovet af befäl, underbefäl och manskap för nedan-
nämnde fartyg, samt, enligt Tab. N:o 1, för öfverstyrelsen, statio-
nerna, fasta min-afdelningen och tjensten på roten, m. m.

Fartyg.	Antal.	Befäl.				Underbefäl.				Maskinister.			Manskap.		
		Flagmän.	Regements- Officerare.	Kapten- och Subaltern- Officerare.	Summa.	Styrmän.	Konstaplar.	Skeppare.	Summa.	Maskinister.	Tjäningar.	Summa.	Matros- och Jungmän.	Skepps- gossar.	Båtsmän.
Korvett	1	—	1	5	6	4	5	4	13	4	3	7	40	8	138
D:o	3	—	3	15	18	12	15	12	39	12	9	21	120	24	414
Monitor	1	—	1	3	4	3	4	1	8	5	4	9	10	4	45
D:o	5	—	5	15	20	15	20	5	40	25	20	45	50	20	225
Pansarbåt	1	—	—	2	2	1	1	—	2	2	1	3	5	1	29
D:o	19	—	—	38	38	19	19	—	38	38	19	57	95	19	551
Kanonbåt (obepansrad)	1	—	—	1	1	1	1	1	3	2	1	3	4	1	17
D:o d:o	59	—	—	59	59	59	59	59	177	118	59	177	236	59	1,003
Ram	1	—	1	3	4	1	1	1	3	4	3	7	—	—	60
Rekognoseringsfartyg	1	—	1	3	4	3	2	1	6	3	2	5	8	2	50
D:o d:o	1	—	1	3	4	3	2	1	6	3	2	5	8	2	50
Sjukfartyg	2	—	—	2	2	—	2	2	4	—	—	—	—	—	50
Depôt-exercisfartyg	2	—	2	8	10	8	14	12	34	—	—	—	20	12	40
Staber	—	1	10	10	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	1	25	167	193	129	145	99	373	216	123	339	596	152	2,672
Öfverstyrelsen, minafdelningen, stationerna m. m., enligt Tab. N:o 1	—	2	22	70	94	14	38	27	79	10	4	14	134	—	1,391
Summa Summarum	—	3	47	237	287	143	183	126	452	226	127	353	730	152	4,063

Anm. Med afseende å det *påräkneliga* personalantalet hänvisas till Tab. N:o 2.

Tab. N:o 6.

Alternativa förslag för årliga öfningar med Kongl. Flottans fartyg.

1:o	Fregatten Vanadis	under 7 månader	R:mt	R:dr	129,000: —
	Korvetten Norrköping	» 7 »	»	»	80,000: —
	» Josephine	» 4 »	»	»	47,000: —
	» af Chapman	» 4 à 5 »	»	»	50,000: —
	Briggen Nordenskjöld	» 4 »	»	»	22,000: —
	Ångkorvetten Thor	» 5 »	»	»	24,000: —
	11 st. Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: —
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: —
	3 » Monitorer	» 2 »	»	»	72,000: —
	3 » Skeppsgossebriggar	» 4 » hamnexercis m. m.	»	»	45,000: —
			Summa R:mt	R:dr	630,000: —
2:o	Korvetten Balder	under 7 månader	R:mt	R:dr	104,000: —
	» Norrköping	» 7 »	»	»	80,000: —
	På aflägsna och hemfarvatten:				
	» Josephine	under 4 månader	»	»	47,000: —
	Briggen Nordenskjöld	» 4 »	»	»	22,000: —
	Korvetten af Chapman	» 4 à 5 »	»	»	50,000: —
	Ångkorvetten Thor	» 5 »	»	»	24,000: —
	11 st. Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: —
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: —
	4 » Monitorer	» 2 »	»	»	96,000: —
	3 » Skeppsgossebriggar	» 4 » hamnexercis m. m.	»	»	46,000: —
			Summa R:mt	R:dr	630,000: —
3:o	Ångkorvetten Gefle	under 7 månader	R:mt	R:dr	80,000: —
	Korvetten Josephine	» 8 »	»	»	90,000: —
	» Norrköping	» 8 »	»	»	90,000: —
	På aflägsna och hemfarvatten:				
	» af Chapman	under 4 à 5 månader	»	»	50,000: —
	Briggen Nordenskjöld	» 4 månader	»	»	22,000: —
	Ångkorvetten Thor	» 5 »	»	»	24,000: —
	2 st. Monitorer	» 2½ »	»	»	60,000: —
	11 » Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: —
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: —
	3 » Skeppsgossebriggar	» 4 » hamnexercis m. m.	»	»	53,000: —
			Summa R:mt	R:dr	630,000: —

4:o	Fregatten Vanadis	under 9 månader	R:mt	R:dr	165,000: --
	Korvetten Norrköping	» 4 »	»	»	47,000: --
	» Josephine	» 4 »	»	»	47,000: --
	» af Chapman	» 4 à 5 »	»	»	50,000: --
	» Thor	» 5 »	»	»	24,000: --
	Briggen Nordenskjöld	» 3 »	»	»	18,000: --
	11 st. Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: --
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: --
	3 » Monitorer	» 2 »	»	»	72,000: --
	Skeppsgossebriggar och hamnexercis		»	»	46,000: --
Summa R:mt R:dr					630,000: --

5:o *Ena året:*

	Korvetten Balder	under 9 månader	R:mt	R:dr	130,000: --
	» Gefle	» 9 »	»	»	100,000: --
	» Norrköping	» 4 »	»	»	47,000: --
	» Josephine	» 4 »	»	»	47,000: --
	» af Chapman	» 4 à 5 »	»	»	50,000: --
	» Thor	» 5 »	»	»	24,000: --
	3 st. Monitorer	» 2 »	»	»	72,000: --
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: --
	11 » Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: --
	Skeppsgossebriggar, hamnexercis och oförutsedda expeditioner		»	»	45,000: --
Summa för året R:mt R:dr					676,000: --

Andra året:

	Fregatten Vanadis	under 11 månader	R:mt	R:dr	200,000: --
	Korvetten Gefle	» 4 »	»	»	47,000: --
	» af Chapman	» 4 à 5 »	»	»	50,000: --
	» Thor	» 5 »	»	»	24,000: --
	2 st. Monitorer	» 2 »	»	»	48,000: --
	5 » Pansarbåtar	» 2 »	»	»	30,000: --
	11 » Kanonångbåtar	» 3 »	»	»	131,000: --
	Skeppsgossebriggar m. m.		»	»	54,000: --
Summa för året R:mt R:dr					584,000: --
Summa för båda åren R:mt R:dr					1,260,000: --

Tab. N:o 7.

Mediumsberäkning till föregående 5 alternativa, approximativa förslager om årliga sjötåg, utvisande antalet befäl, civile, underbefäl och manskap, som årligen skulle komma att öfvas.

Med Staber	{	Regements-Officerare	15	
		Öfriga Officerare	84	99.
	Läkare		15.	
	Förvaltare		9.	
	Underofficerare		160.	
	Maskinister och lärlingar		80.	
	Matrosar och jungmän		450.	
	Skeppsgossar		200.	
	Båtsmän		1,450.	
				Summa 2,463.

Anm. Subaltern-Officerarnes antal i denna tablå är upptaget till högre siffra än i tab. N:o 1, hvarest personalen är beräknad efter krigsbehofvet.

Tab. N:o 8.

Förslag till aflöningsstater för militärpersonalen, upptagande jemväl hvad för denna personals aflönande utgått enligt den af Kongl. Maj:t i nåder fastställda stat för år 1871.

Antal.		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	Behof enl. Komiténs förslag.	Tillgång enligt 1871 års stat.
Officerare vid Kongl. Flottan.						
1	Flaggman (Konter-Amiral) à R:dr	4,000 —	2,000 —	6,000 —		
1	D:o D:o " "	4,000 —	2,000 —	6,000 —		
1	Kommendör " "	3,200 —	1,600 —	4,800 —		
4	D:o " "	12,800 —	6,400 —	19,200 —		
1	Kommendör-Kapten af 1:a klassen " "	2,666 67	1,333 33	4,000 —		
7	D:o D:o " "	18,666 67	9,333 33	28,000 —		
1	Kommendör-Kapten af 2:a klassen " "	2,333 33	1,166 67	3,500 —		
15	D:o D:o " "	35,000 —	17,500 —	52,500 —		
1	Kapten " "	1,666 67	833 33	2,500 —		
42	D:o " "	70,000 —	35,000 —	105,000 —		
1	Löjtnant " "	800 —	400 —	1,200 —		
42	D:o " "	33,600 —	16,800 —	50,000 —		
1	Underlöjtnant " "	533 33	266 67	800 —		
25	D:o " "	13,333 33	6,666 67	20,000 —		
143	Summa	202,600 —	101,300 —	303,900 —	303,900 —	
	Inkvartering				19,644 50	19,644 50
143	nuvarande Kongl. Flottan 163,000: —					
	" Kongl. Skärgårdsartilleriet 120,400: —					283,400 —
	Summa				323,544 50	303,044 50
Underofficerare vid Kongl. Flottan, Carlskrona Station:						
<i>Styrmän.</i>						
1	Flaggstyrmän à R:dr	533 33	266 67	800 —		
4	D:o " "	2,133 33	1,066 67	3,200 —		
1	Öfverstyrmän " "	466 67	233 33	700 —		
15	D:o " "	7,000 —	3,500 —	10,500 —		
1	Understyrmän " "	400 —	200 —	600 —		
23	D:o " "	9,200 —	4,600 —	13,800 —		
<i>Konstaplar.</i>						
1	Flaggkonstapel à R:dr	533 33	266 67	800 —		
5	D:o " "	2,666 67	1,333 33	4,000 —		
1	Öfverkonstapel " "	466 67	233 33	700 —		
19	D:o " "	8,866 67	4,433 33	13,300 —		
1	Underkonstapel " "	400 —	200 —	600 —		
34	D:o " "	13,600 —	6,800 —	20,400 —		
106	Transport	46 266 67	23 133 33	69,400 —		

Antal			Lön.		Tjenstgöringspenningar.		Summa.	Behof enl. Komitens förslag.	Tillgång enligt 1871 års stat.
106		Transport	46,266	67	23,133	33	69,400		
		<i>Skeppare.</i>							
1	Flaggskeppare " "	533	33	266	67	800		
5	D:o " "	2,666	67	1,333	33	4,000		
1	Öfverskeppare " "	466	67	233	33	700		
19	D:o " "	8,866	67	4,433	33	13,300		
1	Underskeppare " "	400	—	200	—	600		
34	D:o " "	13,600	—	6,800	—	20,400		
167		Summa	72,800	—	36,400	—	109,200	*)	
		Inqvartering						6,208	6,208
167		nuvarande Underofficerare vid Kongl. Flottan							101,700
		Summa						115,408	107,908
		Stockholms station:							
		<i>Styrmän.</i>							
1	Flaggstyrman a Radr	533	33	266	67	800		
1	Öfverstyrman " "	466	67	233	33	700		
4	D:o " "	1,866	67	933	33	2,800		
1	Understyrman " "	400	—	200	—	600		
5	D:o " "	2,000	—	1,000	—	3,000		
		<i>Konstaplar.</i>							
1	Flaggkonstapel " "	533	33	266	67	800		
1	D:o " "	533	33	266	67	800		
1	Öfverkonstapel " "	466	67	233	33	700		
12	D:o " "	5,600	—	2,800	—	8,400		
1	Underkonstapel " "	400	—	200	—	600		
13	D:o " "	5,200	—	2,600	—	7,800		
		<i>Skeppare.</i>							
1	Flaggskeppare " "	533	33	266	67	800		
1	Öfverskeppare " "	466	67	233	33	700		
4	D:o " "	1,866	67	933	33	2,800		
1	Underskeppare " "	400	—	200	—	600		
5	D:o " "	2,000	—	1,000	—	3,000		
53		Summa	23,266	67	11,633	33	34,900	*)	
		Inqvartering						2,400	2,400
53		nuvarande Underofficerare vid Kgl Skärgårdsartilleriet							34,900
		Summa						37,300	37,300

*) Förutom spanmålsättning.

	Behof enligt Komiténs förslag.		Tillgång enligt 1871 års stat.	
Matroskåren i Carlskrona.				
Arvoden till 4 Kompanichefer à 300 R:dr	1,200: —			
D:o till 8 Korporaler à 45 "	360: —	1,560: —		
Aflöning till 100 första klass Matrosar à 182: 50	18,250: —			
D:o till 100 andra klass d:o à 146: —	14,600: —			
D:o till 200 Jungmän à 51: 10	10,220: —			
Aflöningstillökning åt 100 första klass Matrosar à 91: 25	9,125: —			
D:o d:o åt 100 andra klass d:o à 36: 50	3,650: —			
D:o d:o åt 200 Jungmän à 40: 15	8,030: —			
	65,435: —	65,435	—	65,435 —
<i>Anm.</i> Inkvartering till Matrosar och Jungmän utgår af anslaget till Flottans underhåll med R:dr 3,677.				
Matroskåren i Stockholm.				
Arvoden till 2 Kompanichefer à 300 R:dr	600: —			
D:o till 2 Underofficerare à 100 "	200: —			
D:o till 8 Korporaler à 45 "	360: —	1,160: —		
Aflöning till 50 första klass Matrosar à 182: 50	9,125: —			
D:o till 50 andra klass d:o à 146: —	7,300: —			
D:o till 100 Jungmän à 51: 10	5,110: —			
Aflöningstillökning åt 50 första klass Matrosar à 91: 25	4,562: 50			
D:o d:o åt 50 andra klass d:o à 36: 50	1,825: —			
D:o d:o åt 100 Jungmän à 40: 15	4,015: —			
Gage jemte spannmål till 1 Vaktdräng	83: 83			
	33,181: 33	33,181	33	17,303 83
Nuvarande Kanonierkåren i Stockholm				
Skeppsgossekåren.				
Arvoden till 2 Kompanichefer à 300 R:dr	600: —			
D:o till 2 Kompaniofficerare à 150 "	300: —			
D:o till 2 Kompaniunderofficerare à 50 R:dr	100: —			
D:o till 1 Uppbördsman à 100 R:dr	100: —	1,100: —		
Gage till 10 Skeppsgossekorporaler à 14: 60	146: —			
D:o till 200 Skeppsgossar à 7: 30	1,460: —			
	2,706: —	2,706	—	
Till nuvarande Skeppsgossar samt till karlskrifne öfvertalige Jungmäns underhåll och beklädnad (se anm. 1, Tabellen N:o 9)				3 290 —

Jemförelse emellan de af Komitén föreslagna lönestater för Militärpersonalen och de i 1871 års stat upptagne lönebelopp för dåvarande personal, utvisande de Titlar (enligt 1871 års af Kongl. Maj:t fastställda stat) hvarå tillökning eller minskning skulle komma att ega rum.

	Af Komitén föreslagna lönebelopp.	1871 års stat upptager.	Tillökning.	Minskning.
Å Tit. 10. (Aflöning.)				
Officerares vid Kongl. Flottan aflöning och inqvartering	323,544 50	303,044 50	20,500	
Underofficerares vid d:o i Carlskrona d:o d:o	115,408	107,908	7,500	
D:o vid d:o i Stockholm d:o d:o	37,300	37,300		
Matroskårens i Carlskrona aflöning (400 man)	65,435	65,435		
D:o i Stockholm d:o (200 man)	33,181 33	17,303 83	15,877 50	
Skeppsgossekårens aflöning (se anm. N:o 1)	2,706	3,290		584
Officerare vid permanenta Reservstaten (40 å per medium 3,500 R:dr)	140,000		172,000	
Underofficerare vid d:o d:o (35 å per medium 700 R:dr)	24,500			
Arvoden till 25 Krigsreserv-officerare å 300 R:dr, hvilka, ehuru de skulle komma att utgå successivt under 15 år, dock upptagas till sitt hela belopp	7,500			
Gamla Reservstaten (derå finnes kvarstående 2 Officerare)		3,247 50		
Nya Reservstaten, Officerare		188,522		241,110 55
D:o d:o Underofficerare		28,541 07		
Indragningsstaten, Officerare		20,799 98		
Summa (å Tit. 10) R:dr	749,574 83	775,391 88	215,877 50	241,694 55
Afgår tillökningen				215,877 50
Kommande sålunda, då alla officerare och underofficerare å gamla och nya Reservstaterna och Indragningsstaterna afgått, en minskning å Titeln att uppstå af				25,817 05
Å Tit. 5. (Förvaltningen å Sjöförsvarets stationer).				
Arvoden till vid Min-Departementet i Carlskrona använde chef och officerare. (Beloppet har ansetts icke böra till siffran uppföras, såsom beroende på hvad för enahanda befattningar kan blifva anvisadt till Min-Departementets officerare i Stockholm, på grund af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till 1872 års Riksdag om anslag härtill).				

Bet. ang. organisat. af sjöf. militärpersonal m. m.

Å Tit. 11. (Båtsmanshället).		Af Komi- tén före- slagna lönebelopp	1871 års stat upp- tager.	Tillökning.	Minskning.
Arfvoden till 47 Distinktionskorporaler à 90 R:dr		4,230	—	—	—
Alternativt 38 d:o à 90 » (3,420: —).					

Ann. N:o 1. Den här förekommande minskning anses komma att uppstå derigenom att de karlskrifne skeppsgossar, som icke kunnat i nummer på stat insättas och till hvilkas underhåll och beklädnad 584 R:dr varit i 1871 års stat upptagne, vid en omdaning af kanonierkåren kunna i den nya matroskåren ingå.

N:o 2. Från nya Reservstaten hafva under år 1871 afgått 7 officerare med en sammanräknad löne- och inqvar-
terings-ersättningssumma af R:dr 15,990: —
samt 4 Underofficerare med d:o d:o d:o » 2,771: —

Summa R:dr 18,761: —

Då från denna summa afräknas den summa af » 5,282: 93,

hvilken, före normalstaternas tillämpning från 1871 års början, utgått från särskildt afsatt besparingsfond genom indragne officerslöner, återstår en summa af R:dr 13,478: 07, redan nu tillgänglig å militärpersonalens aflönings-anslag; och om derföre afgången blefve ungefärligen lika stor på Reservstaterna under hvardera af åren 1872 och 1873 som under året 1871, skulle vid 1874 års början komiterades förslag kunna utföras med nu anslagna medel, sålunda att de nya lönestaterna tillämpades från denna tidpunkt, och att sedermera för hvarje derefter inträffande afgång å Reserv- och Indragningsstaterna, det ledigblifna beloppet gjordes disponibelt för den permanenta Reservstaten.

Kongl. Maj:t har till behandling och besvarande af den på grund af nådigt bref den 18 sistlidne Augusti tillsatta komité uuder edert ordförandeskap, i nåder velat förelägga nedannämnda spörsmål:

- 1:o. Huru bör, enligt komiterades tanke, sjövapnets mililärpersonal organiseras, för att, med hänsyn till landets tillgångar och öfriga våra förhållanden, bäst motsvara sitt ändamål; hvarvid bör tagas under ompröfning huruvida nämnda mål icke bäst må kunna vinnas genom en förening af sjövapnets båda kårer: Kongl. Flottan och Skärgårdsartilleriet?
- 2:o. Huru stor bemanning, särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid*, anses erfordras och kunna påräknas:
 - a) till sjövapnets fartyg,
 - b) till minväsendet,
 - c) till militärtjänst å stationerna; och
 i hvilken mon bör denna bemanning utgöras af:
 - a) matroser och jungmän,
 - b) kanonierer,
 - c) båtsmän,
 - d) sjöbeväring och förhyrda?
- 3:o. Huru stor befälspersonal, särskildt för *krigstid* och särskildt för *fredstid*, anses erfordras och kunna påräknas:
 - a) huru många officerare,
 - b) huru många underofficerare,
 och i sammanhang härmed,
 - c) huru många maskinister?
- 4:o. Huru skola personalens undervisning och öfningar ordnas, såsom:
 - a) rekrytbildningen,
 - b) korporalsskolor,
 - c) underofficersskolor,
 - d) årliga öfningar och sjötåg?
- 5:o. Kunna båtsmän lämpligen helt och hållet undvaras vid de i fredstid förekommande varfsarbetena? Om ej: i hvad mon kan behovet af deras användande inskränkas, och hvilket är det antal, som, under olika tider af året, anses oundgängligen böra vara att påräkna, under antagande att varfven erhålla ungefär samma arbetsförmåga som de nu ega?
- 6:o. Huru stort antal båtsmän anses således fortfarande erforderligt för sjövapnet och hvardera af dess stationer, huru bör båtsmansuppfordringen lämpligast ordnas, och huru bör kompanibefålet vara organiseradt på rotarna?

Till Herr Konter-Amiralen m. m. C. A. Sundin,

Enär någon fast och för en längre framtid afsedd plan för sjökrigsmaterielen under nu timande hastiga växlingar, svårligen för närvarande lärer kunna uppgöras, må det stå komitén fritt att i afseende på vår blifvande materiel göra de förutsättningar, som må anses sannolika och derjemte oundgängliga såsom utgångspunkt för de ofvan framställda frågornas utredande och besvarande.

Fullständiga kostnadsberäkningar böra i den mån sådana kunna åstadkommas, bifogas komiténs afgifvande betänkanden och förslag.

Komitén eger att, till äskade upplysningars vinnande, genom sin ordförande hänvända sig omedelbart till alla sjöförvarsdepartementet underlydande embetsverk, men skulle upplysningar behövas från utanför nämnda departement stående myndigheter, böra framställningarna härom genom ordföranden insändas till chefen för sjöförvarsdepartementet.

Stockholms Slott den 26 Oktober 1871.

På nådigste befallning,

BR. ABR. LEIJONHUFVUD.

O. Stackelberg.

Till komitén för organisation af sjövapnets militärpersonal!

Till besvarande af de spörsmål, som blifvit komitén för organisation af sjövapnets militärpersonal förelagda, har samma komité, för att erhålla ett på sakkännedom grundadt omdöme om hvad som i afseende å personalen vid sjömineväsendet kan vara att iakttaga, ansett sig böra infordra minkomiténs yttrande öfver trenne frågor, framställda uti en till minkomitén aflåten skrifvelse af den 4 dennes.

Innan minkomitén, med anledning häraf, öfvergår till dessa frågors besvarande, får komitén i korthet redogöra för de grunder, hvilka vid beräkningarne blifvit följda, äfvensom de förut-sättningar, hvilka komitén ansett sig berättigad att uppställa vid behandlingen af förevarande ärende.

Sjöminevapnet, som otvivelaktigt är ett af de kraftigaste och för våra förhållanden särdeles lämpligt försvarsmedel, antages icke böra uppträda isolerad, utan tillsammans med det öfriga sjö- eller kustförsvaret.

Då enstaka krigsfartyg ej kunna, med synnerliga utsigter till framgång, uppträda, så böra flera fartyg af olika slag förenas under ett befäl och utgöra den så att säga taktiska enheten för det rörliga försvaret. Denna enhet, som komitén vill benämna afdelning, komme att utgöras af större och mindre stridsfartyg (monitorer och pansarbåtar) rekognoseringsfartyg, minfartyg, minbåtar och minmateriefartyg. Flera afdelningar bilda en eskader; men en afdelning utgör i och för sig en eskader i smått och kan der den påkallas uppträda sjelfständigt.

Alltefter den uppgift, som blir sjö- eller kustförsvaret anvisad, kan minvapnet i sitt uppträdande vara af en rent defensiv- eller blandad defensiv- och offensiv natur.

Såväl med afseende härpå som å den olika materielen blir minförsvaret af 2 slag, det rörliga och det fasta.

Det *rörliga minförsvaret* afses att operera gemensamt med andra sjöförsvaret tillhörande fartyg, hvaremot det *fasta minförsvarets* uppgift blir att försvara vissa viktiga punkter (inlopp och farleder) på kusten.

Med hänsyn till denna det fasta minförsvarets uppgift, och för att bibehålla en viss likstämmighet, anser komitén att för detta försvar jemväl bör bibehållas begreppet afdelning.

Beträffande minförsvarets personal, så erfordras, med den utveckling som minväsendet kan emotse, och med den utsträckning som ifrågavarande försvar utan tvifvel kommer att erhålla, ett icke ringa antal befäl, underbefäl och manskap; och som sjöförsvarets militärpersonal härtill kommer att tagas i anspråk, anser komitén, att åt alla sjövapnets officerare och underofficerare bör efter hand bibringas den undervisning och öfning, som är nödig för att de må blifva fullt hemmastadda med användandet af sådana minor som kunna komma att tilldelas det rörliga

minförsvaret. Bland detta befäl och underbefäl bör uttagas ett visst antal, för att efter en fullständig kurs under minst 3:ne år tjenstgöra vid det fasta minförsvaret.

Detta senare antal kommer då att bilda en sjöminekår, hvars stab skulle utgöras af den nuvarande s. k. minafdelningen, så organiserad som här nedan nämnes.

Efter att i korthet här hafva antydt grunderna för sjömineväsendets ordnande, får minkomitén å de uppställda frågorna afgifva följande svar.

Den första frågan har följande lydelse: "Anser minkomitén fartyg afsedda uteslutande för användandet af minor böra finnas? Om så, hvilket antal dylika anses sannolikt kunna och böra under den närmaste framtiden anskaffas och i hvad mon genom nybyggnad eller genom förhyrning eller upphandling? samt, hvilken besättningslista bör hvarje slags fartyg erhålla? Besättningslistan bör upptaga i hvilken mon den skall utgöras af: officerare, underofficerare, maskinister, matroser och jungmän, kanonierer, båtsmän samt sjöbeväring och förhyrde" och innehåller 3 momenter.

Minkomiten, som på frågans första moment svarar ett obetingadt ja, anser nödvändigt att det rörliga minförsvaret utgöres af 3 certer fartyg, nemligen:

minfartyg, minbåtar samt minmateriefartyg.

Hvad beträffar det antal fartyg, som bör anskaffas, anser komitén, under förutsättning att uttrycket "närmaste framtiden" innefattar en tidrymd af 5 å 6 år, att:

af den större sorten eller *minfartygen* böra anskaffas 10 stycken; och hoppas komitén att detta antal äfven kan under den närmaste framtiden åstadkommas;

af den mindre sorten eller *minbåtarna* böra 25 stycken anskaffas; och anser komitén jemväl att dessa kunna erhållas;

af *minmateriefartygen* eller kranångpråmarna, hvilka medföra en del minmateriel, såsom botten- och flytminor med tillbehör, m. m., erfordras 3 stycken.

Samtliga dessa fartyg och båtar böra anskaffas genom nybyggnad, om möjligt vid privata verkstäder inom riket.

Vid bestämmandet af antalet minfartyg och isynnerhet båtarna har komitén påräknat att i behofvets stund dessutom kunna förhyras eller upphandlas och för ändamålet apteras vanliga privata ångfartyg och ångslupar; men anser sig komitén ej kunna ens approximativt uppgifva hvarken antalet sådana fartyg och båtar, som på dylikt sätt kunna anskaffas eller de besättningar för desamma, hvilka genom förhyrning kunna erhållas.

Som några ritningar till förenämnde fartyg och båtar icke finnas uppgjorda eller detaljbestämmelserna för desamma ej ens nu kunna uppgifvas, har komitén endast approximativt beräknat de erforderliga besättningarna.

Besättningslistorna äro förslagsvis upptagna som följer:

För ett minfartyg.

chef, officer	1
underofficerare	2
maskinist	1
biträdande maskinist	1
kanonierer	4
båtsmän	10
handtverkare	1
	<hr/>
	Summa 20.

För en minbåt:

chef, officer	1
underofficer	1
maskinist	1
d:o lärling	1
kanonierer	2
båtsmän	4
	<hr/>
	Summa 10,

hvaremot och enär å 17 af minbåtarne underofficerare kunna vara chefer, besättningslistan blir för en sådan

minbåt:

chef, underofficer	1
öfverkorporal	1
maskinist	1
d:o lärling	1
kanonierer	2
båtsmän	4
	<hr/>
	Summa 10.

För ett minmateriefartyg:

minofficer	1
chef och uppördsman, underofficer	1
biträdande d:o d:o	1
maskinist.	1
d:o lärling	1
kanonierer	4
båtsmän	10
handtverkare	1
	<hr/>
	Summa 20.

Den personal, som skulle erfordras för det rörliga minförsvaret komme sålunda att, på sätt tab. A utvisar, utgöras af:

officerare	21
underofficerare	51
maskinister	38
maskinistlärlingar	38
öfverkorporaler	17
kanonierer	102
båtsmän	230
handtverkare	13
	<hr/>
	tillsammans 510.

Uti den uppgifna kategorien "sjöbevaring och förhyrda" ingå de här upptagna maskinister, maskinistlärningar och handverkare.

Sedan komitén har besvarat den första af de framställda frågorna, vill komitén i sammanhang dermed påpeka, att den icke anser behofvet fylldt genom anskaffning af här ofvan uppgifna antal minfartyg och båtar, utan att ytterligare anskaffning genom nybyggnad blir nödvändig, hvilket kan ega rum i mon som minförsvaret vinner en större utveckling och medeltillgång för det afsedda ändamålet kan beredas.

Den andra frågan är:

"Förutom den till minfartyg afsedda, hvilken personal anser komitén för minväsendet behöflig, och i hvilket mon bör denna bestå af de olika kategorier som i första frågan finnas nämnda?"

Utom den för rörliga minförsvaret här ofvan uppgifna personal, erfordras för det fasta minförsvaret en

Sjöminekår

bestående dels af en stab samt dels af till en början 6 minafdelningar.

Staben skulle utgöras af:

- 1 chef,
- 1 regementsofficer,
- 4 officerare, och

vid densamma tjenstgöra:

- 4 underofficerare,
- 1 maskinist,
- 1 maskinistlärning,
- 16 kanonier,
- 8 båtsmän samt
- 5 handverkare.

Vid hvar och en af de 6 afdelningarna af det fasta minförsvaret *) afses:

- 2 officerare,
- 2 underofficerare,
- 8 kanonier,
- 8 båtsmän,
- 1 handverkare, samt

dessutom vid 3 afdelningar 1 maskinist och 1 maskinistlärning vid hvardera.

Sjöminekåren skulle sålunda jemlikt tab. B upptaga följande personal:

- 1 chef,
- 1 regementsofficer,
- 16 officerare,
- 16 underofficerare,
- 4 maskinister,
- 4 maskinistlärningar,
- 64 kanonier,
- 56 båtsmän, och
- 11 handverkare,

eller tillsammans 173.

*) *Ann.* Vid dessa afdelningar böra finnas 3 kranångprämar och 3 kranprämar.

"Kan och bör den för minväsendet erforderliga personal vara af olika numerär under krigstid och under fredstid" är den tredje af de uppställda frågorna.

Utaf tab. C inhemtas den personal, som, enligt nu framlagda beräkningar skulle under fredstid erfordras för hela sjömineväsendet; och som den till tjenstgöring uppfordrade båtsmansstyrkan härtill lemna tillgång, och kanonierkåren är fast, samt slutligen de behöfliga maskinisterna och maskinistlärningarna kunna när som helst, medelst förhyrning, antagas, är någon minskning inom dessa kategorier under fredstid icke behöflig. Uti det beräknade antalet befäl och underbefäl anser komitén någon minskning icke heller böra under fredstid ifrågakomma på grund af den mångsidiga utbildning, som man fordrar för sjövapnets officerare och underofficerare.

Under krigstid anser komitén att för den uppgifna personalen bör finnas en reserv; och har komitén under förutsättning att en permanent reservstat vid sjöförsvaret kommer att bildas hvarifrån officerare och underofficerare kunna erhållas, samt då sjövapnets trupper böra medgifva tillgång till ersättningsmanskap, dervid matroser och jungmän torde kunna ersätta bristen på kanonierer, beräknat denna reserv efter 20 procent af det inom hvarje grad upptagna antal, på sätt förut åberopade tab. C innehåller.

Stockholm den 25 November 1871.

På minkomiténs vägnar:

JAC. LAGERCRANTZ,
Ordförande.

R. H. Hedenblad.

Tab. A till Bil. 2.

Personal för det rörliga minförsvaret.

	Officerare.	Under-officerare.	Maskinister.	Maskinist-lärningar.	Öfver-korporaler.	Kanonier.	Båtsmän.	Handterkare.	Summa.
1 Minfartyg.....	1	2	1	1	—	4	10	1	20
9 dito	9	18	9	9	—	36	90	9	180
1 Minbåt med officer såsom chef.....	1	1	1	1	—	2	4	—	10
7 dito dito dito	7	7	7	7	—	14	28	—	70
1 dito med underofficer såsom chef.....	—	1	1	1	1	2	4	—	10
16 dito dito dito	—	16	16	16	16	32	64	—	160
1 Minmateriefartyg.....	1	2	1	1	—	4	10	1	20
2 dito	2	4	2	2	—	8	20	2	40
Summa	21	51	38	38	17	102	230	13	510

Tab. B till Bil. 2.

Sjöminekårens personal.

	Chef.	Regements-officer.	Officerare.	Under-officerare.	Maskinister.	Maskinist-lärningar.	Kanonier.	Båtsmän.	Handterkare.	Summa.
Staben	1	1	4	—	—	—	—	—	—	6
Vid densamma tjänstgörande	—	—	—	4	1	1	16	8	5	35
1 Afdelning.....	—	—	2	2	1	1	8	8	1	23
2 Afdelningar	—	—	4	4	2	2	16	16	2	46
1 Afdelning.....	—	—	2	2	—	—	8	8	1	21
2 Afdelningar	—	—	4	4	—	—	16	16	2	42
Summa	1	1	16	16	4	4	64	56	11	173

Tab. C till Bil. 2.

Sjöminevapnets personal under fredstid och krigstid.

	Chef.	Regements- officer.	Officerare.	Under- officerare.	Maskinister.	Maskinist- läringar.	Öfver- korporaler.	Kanonierer.	Båtsmän.	Handverkare.	Summa.
Under fredstid.											
Det rörliga minförsvaret	—	—	21	51	38	38	17	102	230	13	510
Sjöminekåren	1	1	16	16	4	4	—	64	56	11	173
Summa	1	1	37	67	42	42	17	166	286	24	683
Tillökning under krigstid.											
Reserv, 20 procent	—	—	7	13	—	—	—	36	57	—	113
Totalsumma	1	1	44	80	42	42	17	202	343	24	796
							183				
							219				

Reservation.

Det af komiterades flertal (3 mot 2) fattade beslut att tillstyrka skärgårdsartilleriets och Kongl. Flottans officerskårers sammansläende till en gemensam kår, har jag icke kunnat biträda.

Före den så nyligen som år 1866 verkställda tudelningen af K. M:ts Flottas dåvarande officerskår, ringaktades skärgårdsförsvaret i allmänhet af denna officerskårs medlemmar, både af dem som tillhörde Karlskrona station och af dem som tillhörde Stockholms. Man skyldes då på skärgårdsöfningarnas beskaffenhet, men äfven på skärgårdsfartygens, ehuru, ifall man vill draga sig rätt till minnes, ringaktningen och missnöjet yppade sig redan den tid då skärgårdsfartygen, kanonjollen och roddkanonslupen, voro fullt ut så tidsenliga i sitt slag som de opansrade segellineskeppen i sitt.

En och annan bland de äldre officerarna hyllade väl ännu skärgårdsflottan, dels på grund af egen krigserfarenhet, dels med ledning af vår sjökrigshistoria, men flertalet och nästan utslutande allt det yngre befälet, hvars ungdomliga håg med naturlig längtan stod ut mot det vida blå, ansåg skärgårdens försvar och krigförandet derinom vara någonting så underordnad, att inga särskilda öfningar eller insigter derföre behöfdes. Sjökriget skulle, såsom förr, utkämpas på öppna sjön; fienden skulle aldrig hinna så långt som inom skärgården, och hunne han, emot förmodan, så vore nog den uteslutande för öppna hafvet danade sjömannen rätta och enda mannen att jaga honom ut igen och slå honom. Sjömanskapet var allt, menade man. Derpå berodde det.

Minoriteten var likväl tillräckligt stark att hålla vid lif denna fråga, som dessutom hade framtiden för sig. Vid sjövapnets delning år 1866 placerades också samtliga skärgårdsartilleriets officers-medlemmar på denna kår tillfölje af deras egen skriftliga begäran. Vida större intresse och nit än på långa tider tillförne, egnades nu skärgårdsvapnet, hvilket förhållande ju äfven var en naturlig följd af delningen, likasom att kifvet mellan de olika stationerna skulle upphöra.

Men delningen medförde på samma gång en ännu större fördel, enligt mitt förmenande den viktigaste af dem alla: Åsigtarna jemkades efter hand derhän, att man, i stället för att, såsom förut, ensidigt ha ställt det yttre sjöförsvaret ojemförligt främst och orättvist sökt höja det på skärgårdsförsvarets bekostnad, mera allmänt kommit till insigt deraf, att vårt sjöförsvaret, i anseende till vårt lands förhållanden, bör utgöra ett *kustförsvaret* allenast, hvilket, när man tar i betraktande att större delen af Sveriges kuster kantas af skärgård, ju vill säga detsamma som: *hufvudsakligast ett skärgårdsförsvaret*.

Utgående från denna grundsats — till klarhet om hvilken man just kommit genom delningen — har man, förunderligt nog, velat klandra delningen sjelf, och yrkar på en sammanslagning af den anledning att flottan och skärgårdsartilleriet vid infallande krig komme att uppträda på samma fält, på kusterna, inom skärgårdarna och på insjöarna, och att de båda

kårerne fördenskuld behöfva samma sjömanskap, den ena som den andra, och samma kännedom såväl om våra inre vatten, som om det öppna, utanför hafsbandet.

Det förefaller som om man, i ifvern att sammanslå, sammanblandat och förväxlat två skiljda och af hvarandra alldeles oberoende frågor. Öfningarna äro *en* sak; officerspersonalens fördelning på två kårer eller icke, är *en helt annan*. Så vidt jag kan se, lägger sjelfva delningen intet hinder mot att omvexlande öfva K. Flottans befäl och trupp ömsom i Medelhafvet, ömsom i Mälarn eller Venern, likalitet som mot att bereda skärgårdsartilleriet praktisk kännedom om t. ex. de Vestindiska farvattnen. Äro likartade och gemensamma öfningar nödiga, så lemna hafven, skärgårdarna och våra insjöar alldeles lika stort och alldeles likadant öfningsfält åt de *två* kårerne som åt *en* kår, sammanlagen af de båda nu befintliga.

Ofta påkommande omorganisationer vålla osäkerhet och hämma den naturliga utvecklingen. Detta torde gälla militära institutioner lika väl som icke militära. Omfattande ändringar och framförallt bråda omkastningar af det bestående, böra fördenskuld icke företagas förrän de visa sig vara fullt nödvändiga. 1866 års skiljmesse är ett fullbordadt faktum, och tillräckligt talande skäl för en återgång, synes mig icke ha blifvit anförda.

Sammanslagningen år 1824 gälde endast officerspersonalen; underofficerare och trupp ha i verkligheten varit skiljda på två kårer under hela sammanslagningsperioden, likasom nu, och icke så få svårigheter torde möta underbefälens sammanförande till *en* kår, åtminstone så länge sjövapnet har två stationer.

Någon olägenhet af de två officerskårerna har jag svårt att inse. Svea och Göta artilleriregementen ha sinsemellan alldeles samma slags tjenstgöring, och komma väl, äfven de, att vid krigstillfälle uppträda på samma fält; likaledes våra särskilda infanteriregementen eller kavalleriregementen; men någon allvarsam yrkan på t. ex. samtliga infanteriets sammansläende till *en* enda kår, har jag ännu icke sport hos oss.

För sjövapnets båda officerskårers sammanförande till *en*, finner jag icke större skäl än för landtarteriets eller infanteriets officerskårers, och några öfvervägande fördelar af *en* sådan åtgärd, har jag, som sagdt, icke heller hört anföras. För min del är jag öfvertygad om att den täflan, som måste uppstå emellan två *kårer*, är till stort gagn för dem båda och för det hela, och vida kraftigare än den täflan som kan ega rum mellan individerna inom *en* och samma kår. Sjövapnets nuvarande båda kårer ha tvifvelsutan redan *en* hel del att lära af hvarandra, och ännu mera torde de komma att få, om de, utan att derföre sammanslås, införas delvis på hvarandras nuvarande områden och sålunda vänligen räcka hvarandra handen till inbördes hjälp, ömsesidigt fullkomnande hvarandra, utan att derföre någondera behöfde afstå ett grand af sin sjelfständighet.

Äfven i disciplinärt hänseende ha, enligt mitt förmenande, två kårer, under hvar sin ansvariga chef, företräde framför *en* kår, fördelad till tjenstgöring på två stationer. Man måste förutsätta att ombyte och flyttning från den ena stationen till den andra tid efter annan komme att ske, och antagandet torde ha grund att det mera så att säga ambulatoriska tillståndet skulle menligt inverka på disciplinen.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan i korthet blifvit anfördt, vågar jag att för min del framställa följande

Förslag:

Sjövapnet fortfar att vara deladt i två kårer, med oberoende befordran hvar kår inom sig, men med gemensam permanent reservstat.

Nuvarande skärgårdsartilleriet benämnes: "*Stockholms eskader af K. Flottan*";

nuvarande k. flottan benämnes: "*Karlskrona eskader af K. Flottan*";

den gemensamma reservstaten benämnes: "*Kongl. Flottans permanenta reservstat*".

Båda kårerna jemte reservstaten benämnas med gemensamt namn: "*Kongl. Flottan*".

De båda eskadrarnas personal förläggas tillsvidare respektive i Stockholm och Karlskrona, enligt hvad eskaderns namn anger; men ingen, hvarken officer, underofficer eller gemenskap, ej heller någons vederlike, må af sin fullmakt eller placering på den ena eller andra eskadern eller stationen, vara fritagen från tjenstgöringsskyldighet äfven å annan ort än eskaderns station, när vederbörande myndighet finner godt att så befalla.

I likhet med hvad inom arméens olika regementen eger rum, kunna transporter ske emellan de båda eskadrarnas officerskårer, äfvensom ledighet inom den ena eskaderns regementsofficersgrad må kunna fyllas genom befordran från den andra eskadern, när Kongl. Maj:t finner sådant vara nyttigt.

Öfningarna borde så anordnas, att ehuru Stockholms eskader och Karlskrona eskader vore två kårer, af hvilka den förra öfvervägande hade sig uppdraget att vinnlägga sig om inomskärskriget och striden å insjöarna, den sednare hufvudsakligast om striden i det yttre hafsbandet af skärgårdarna och å öppnare vatten, skulle likväl båda kårerna öfvas inom hvarandras sålunda antydda områden.

Ledningen af båda kårernas öfningar i hemlandsfarvattnen skulle öfverlemnas till en gemensam eskaderchef, som af Kongl. Maj:t utsåges för tillfället eller för året.

Materielen skulle lämpligen fördelas emellan de två eskadrarna, så att bådas personal kunde bibringas tillbörlig öfning såväl å öppna sjön som inomskärs. Jag föreställer mig likväl att längresorna till Medelhafvet, Vestindien o. s. v., borde i allmänhet om än icke ovilkorligen förbehållas Karlskrona eskader.

Stockholm den 26 Jan. 1872.

O. STACKELBERG.

Reservation.

Med afseende å det af majoriteten inom komitén fattade beslut, att föreslå en förening af sjövapnets båda officerskårer, har jag varit af skiljaktig mening:

dels emedan jag ännu fortfarande anser, att 1866 års reorganisation af sjövapnets officerskår på 2-ne kårer, Kongl. Flottan och Kongl. Skärgårdsartilleriet, försakat en mycket mer utbildad yrkesskicklighet, än hvad dessförrinnan egde rum;

dels emedan denna reorganisation, hvilken mig veterligt icke visat några brister, har varit af för kort varaktighet, för att utbytas mot ett återgående till förhållandena inom sjövapnet före år 1866, samt

slutligen derföre, att jag icke inser huru en sammanslagning af sjövapnets nuvarande 2:ne officerskårer till *en* kår, skulle kunna uppfylla alla med denna sammanslagning åsyftade och förväntade förhoppningar, såvida man icke ville och kunde besluta sig för *en enda* flottstation i Sverige för den flotta landet förmår åstadkomma. Detta sednare under förutsättning att Kongl. Maj:t fortfarande, när så pröfvas nödigt, vare sig i fredstid till öfning, eller vid hotande krigsutbrott till värn, till vissa hamnar eller positioner vid våra kuster, förlägger, såsom kommendering från *stationen*, färre eller flere örlogsfartyg, på längre eller kortare tid.

Stockholm den 27 Januari 1872.

E. ODELSTJERNA.

Register.

	Bilaga eller Tab.	Punkt	Sid.
Aflöningsanslaget — disposition af — för en permanent reservstat		10, 27.	10, 15.
» — fördelning af — emellan permanenta reservstatens officers- och underofficers-kårer		10	10.
Aflöningsstater för militärpersonalen, förslag till	8.	5, 24	7, 14
Aflönning åt en matros-kår i Stockholm	8.	40.	20.
Artilleribåtsmans-institutionen, upphörande af		51.	30.
Arvode för skjutskicklighet		51.	31.
» till distinktionskorporaler		61.	42.
» till officerare vid mindepartementena		46.	27.
Befordran, lagar för, vid en sammanslagen officers-kår		7.	8
» vid permanenta reservstaten		15.	11.
» vid underofficers-kåren		25.	15.
Befäl öfver stationernas skolor, af hvem föras		51.	30.
Båtsmanshället, inspektörer vid		62.	42.
» kompanibefäl vid		58.	40.
» minskning af		43.	21.
» rekrytering af vakanta rusthåll		43.	21.
» rekryternas uppfordrande		51.	31.
Båtsmän, antal behöfligt för sjövapnet och dess stationer		56.	39.
» » » vid varfsarbetena		55.	39.
» » » erforderligt till materielen 1872	1.	44.	23, 44.
» » » till stationstjenstgöring	1.	56.	39, 44.
» » » påräkneliga enligt komitens förslag	2.	44.	24, 46.
» behof till sjövapnets fartyg	1, 3, 4, 5.	44.	23.
» förminskadt behof af — vid varfsarbetena		54.	38.
» kunna icke helt och hållet undvaras vid varfsarbetena		53.	38.
Chefen för skolorna, afgifver förslag till uppflyttning		51.	31.
» » » under honom lyda		51.	31.
Distinktionskorporaler, arvoden till		61.	42.
» vid båtsmanshället		58.	40.
» (se korporaler)			
Eldare, hvar öfvas		51.	32.
Eskadern, hvilket manskap derå bör kommenderas		51.	31.
Exercisskola vid hvardera stationen		51.	29.
Exercisskolan gemensam för allt manskap		51.	29.
» dess indelning		51.	30.
» materiel till dess disposition		51.	31.
» plan för dess fortgång		51.	31.

	Bilaga eller Tab.	Punkt.	Sid.
Manskapet, uppflyttning i 2:a manskapsklassen		51.	30.
» utmärkelsestecken och arvode för skjutskicklighet		51.	31.
Manskapsklassen, 2:a, omfattar		51.	33.
» 3:e, »		51.	32.
» 3:e, öfningarna gemensamma i		51.	32.
Maskinister, antalet påräkneliga enligt komiténs förslag	2.	50.	28.
» behof för fredstid		50.	28.
» » » krigstid		50.	28.
» extra, antagande af		33.	17.
» » hyra till		36.	18.
» » tillförsäkras befordringsrätt		35.	18.
» hvilka dertill böra utväljas		34.	17.
Maskinist krigsreserv, hvarifrån erhållas		37.	19.
» -kären, dess ökande		33.	17.
Materiel, olika modifikationer å	3, 4, 5.	44.	23.
Matrosor och jungman, antalet erforderliga till materielen 1872	1.	45.	45.
» » » » » stationstjenstgöring m. m.	1.	45.	45.
» » » påräkneliga enligt komiténs förslag	2.	46.	46.
» » » behof för fredstid	1, 3, 4, 5.	44.	23.
» » » » » krigstid	1, 3, 4, 5.	44.	23.
» » » » » huru många påräkneliga	2.	44.	23.
Matros-kären i Karlskrona, ökning af		43.	22.
» » Stockholm, aflöning åt		40.	20.
» » » hvarifrån rekryteras		39.	19.
» » » dess styrka		38.	19.
Medel, först tillgängliga användas till kanonierkårens omdaning		42.	42.
Min-afdelning, benämnas Min-departement		45.	27.
Min-departement, lyda under Varfscheferna		45.	27.
Min-detalj vid Karlskrona station		45.	27.
Min-komitén, utlåtande af	Bil. 2.	44.	61.
» yttrande rörande dess utlåtande och förslag		44.	24.
Officerare, antal af inom hvarje grad vid en sammanslagen kår		4.	6.
» » erforderliga till materielen år 1872	1.	44.	44.
» » » » öfverstyrelsen, stationstjenstgöringen m. m.	1.	44.	44.
» » påräkneliga enligt komiténs förslag	2.	46.	46.
» arvode till, vid min-departementen		46.	27.
» behof för fredstid	1, 3, 4, 5.	50.	28.
» » » krigstid	1, 3, 4, 5.	50.	28.
» placerade till tjenstgöring å Karlskrona station		8.	8.
» huru många påräkneliga	2.	50.	28.
» krigsreserv		18.	12.
» » arvode till		19.	12.
» » tjenstgöra ett år vid Kongl. Flottan		19.	12.
» öfverflyttning till permanent reservstat		9.	9.
» yngre, otjenstbara, öfverflyttas till indragningsstat		12.	11.
Officers-kår, antal och benämning af grader vid en sammanslagen kår		3.	6.
» befordran vid en sammanslagen kår		7.	8.
» en sammanslagen, tillhöra Stockholms station		8.	8.
» löner vid en sammanslagen kår		5.	7.
» permanenta reservstaten tillhöra Stockholms station		16.	11.
Officerspersonalen, sammanslagning af Kongl. Flottan och Skargårdsartilleriet		2.	5.
Permanent reservstat (se reservstat).			
Personalbehof för fredstid, dermed förstås		44.	23.

	Bilaga eller Tab.	Punkt.	Sid.
Personalbehof för fredstid, dess storlek	1, 3, 4, 5.	44.	23.
» » krigstid, dermed förstäs	1, 3, 4, 5.	44.	23.
» » krigstid, dess storlek		44.	23.
» » minväsendet enligt min-komiténs förslag	Bil. 2. C.	1.	67.
» » nu befintliga materiel		1.	44.
» » rörliga minförsvaret enligt min-komiténs förslag	Bil. 2. A.	1.	66.
» » stationernas min-departement		1.	44.
» » öfverstyrelsen, minafdelningen, stationstjensten m. m.		1.	44.
» » vid en sjöminekår enligt min-komiténs förslag	Bil. 2. B.	1.	66.
Personal för krigstid, påräknelig	2.	44.	23.
Rekrytbfldningen, dess ordnande		51.	31.
Rekrytfartyget, hvilket manskap derå kommenderas		51.	31.
Rekrytklassen, omfattar		51.	32.
Rekrytkursen, huru länge vara		51.	31.
Rekryt, lyda under chefen för skolorna		51.	31.
» när upplördras		51.	31.
» som är olämplig till sjötjenst		51.	31.
» särskilda kasernrum för rekryterna		51.	31.
Resekostnadsersättning åt kompanichefer inom kompaniets stånd		60.	42.
Reservation af Kommendörkapten Odelstjerna			70.
» af Öfverstelöjtnant Stackelberg			68.
Reservstat, permanent, behöfifg äfven om sammanslagning icke sker		11.	10.
» » bildande af		9.	9.
» » från hvilka officersgrader öfverflyttning sker		12.	11.
» » » » underofficersgrader » »		28.	15.
» » från underofficers-kåren		26.	15.
» » öfverflyttning till, medför icke förlust af löneförmåner		13, 29.	11, 15.
Sammanslagning af Kongl. Flottans och Skargårdsartilleriets officerspersonaler		2.	5.
» » sjöförsvarets nuvarande båda vapen		1.	4.
Semester för officerare vid en sammanslagen kår och permanent reservstat		17.	12.
» » underofficerare		31.	16.
Sjukvaktare, hvarest öfvas		51.	32.
Sjukvårdare (se »sjukvaktare»).			
Sjöaflöning m. m. åt extra maskinister		36.	18.
Sjöbeväring, antalet, påräkneliga enligt komiténs förslag	2.	44.	23.
» behof vid krigstid		44.	23.
» minskning af området		47.	28.
Sjökrigsskolan, organisation af		20.	12.
Skeppsossekåren, förläggning af någon del till Stockholm		42.	20.
» ökning af		41.	20.
Stater, underofficers, antal och benämning		22.	13.
Stationsbefälhafvare, bestämma om båtsmans uppföring		57.	40.
» disponera anslaget till underofficers permanenta reservstat		27.	15.
» i Karlskrona requirerar officerare till tjenstgöring å station	8, 16.		8, 11.
» tillsätta inspektörer vid båtsmanshället		62.	42.
Station, hvardera, egen underofficerspersonal		21.	13.
Underofficerare, antal af inom hvarje grad och stat vid hvardera stationen		23.	14.
» » erforderliga till materielen 1872	1.		44.
» » » » stationstjenstgöring, minafdelning m. m.	1.		44.
» » påräkneliga enligt komiténs förslag	2.	50.	28.
» behof för fredstid	1, 3, 4, 5.	50.	28.
» » » krigstid	1, 3, 4, 5.	50.	28.

	Bilaga eller Tab.	Punkt	Sid.
Underofficerare, repetera kursen m. m. i exercisskolan		51.	36.
» öfverflyttning till permanent reservstat		26.	15.
Underofficers-kåren, alla underofficerare å aktiv stat tillhöra en kår		21.	13.
» antal och benämning af grader och stater vid		22.	13.
» befordran vid		25.	15.
» löner vid		24.	14.
» organisation af		21.	13.
Underofficersskolan, fordringar för inträde i		51.	35.
Undervisningen, dess ändamål		51.	29.
Uppflyttning i 2:a manskapsklassen		51.	32.
» i 3:e »		51.	32.
Uppfordring, derom bestämma stationsbefälhafvarne		57.	40.
Uppmuntringspenningar, deras belopp		51.	36.
» frändömande af		51.	36.
» hvilka erhålla		51.	36.
» tilldelas icke		51.	31.
Uppvisning, sker inför stationsbefälhafvaren		51.	31.
Utmärkelsestecken för skjutskicklighet		51.	31.
Vakansafgifter för vakanta rusthåll, deras användande		43.	22.
» » » » tillfalla 5-te hufvudtiteln		43.	21.
Vinter-expeditioner, hvilket manskap derå kommanderas		51.	30.
Öfningar i exercisskolan, deras omfattning		51.	31.
» till sjös, alternativa förslag till årliga utrustningar	6.	52.	37.
» » » deras ordnande		52.	36.
» » » hemlandsfarvattnen, hufvudsak		52.	36.
» » » ledas af en eskaderchef		52.	37.
» » » mediumberäkning öfver den personal som årligen kan öfvas med nuvarande anslag	7.	52.	37.
Öfverflyttning till permanent reservstat		12, 13, 29,	11, 15